Regiunea Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățămîntului și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt

ANUL VII Nr. 312 | 4 PAGINI, 25 BANI | Vineri 1 aprilie 1955

In acest număr:

- PENTRU RIDICAREA NIVELULUI MUNCII INSTRUCTIV-EDUCATIVE. — Indrumări metodice aprobate prin ordinul Ministrului Invățămîntului (pag. 2)
- VIAȚA DE PARTID IN INSTITUȚIILE DE INVAȚAMINT. — **Gheorghe Constantin**: Pentru îmbunătățirea muncii didactico-științifice. (pag. 3)
- **M. Manea**: Pedagogii și părinții (pag. 3)
- Desfășurarea lecțiilor de gramatică (pag. 3)
- Consfătuirea metodiștilor din regiunea Ploești (pag. 4)
- ȘCOALA — FACTOR ACTIV IN LUPTA PENTRU SPORIREA PRODUCȚIEI AGRICOLE. — **Prof. M. Martin**: Lucrări de primăvară în vii (pag. 4)
- **Cronica evenimentelor externe** (pag. 4)

Dirigintele și clasa lui

Un rol deosebit în organizarea activității elevilor în școală și în afară de școală îl are dirigintele. Măsura în care dirigintele cunoaște problemele specifice muncii clasei pe care o conduce, felul cum le rezolvă hotărăsc în bună parte succesul întregii pregătiri a elevilor. Dirigintele poartă în primul rînd răspunderea pentru felul cum sînt pregătiți elevii clasei sale, pentru felul cum învață și cum se comportă aceștia. In același timp, însă, el este dintre toți profesorii școlii omul cel mai aproplat de elevii din clasa lui, el are prilejul să stea cel mai mult de vorbă cu ei, să și-i facă prieteni, să-i influențeze.

Regulamentul cu privire la munca dirigintelui, care arată limpede ce sarcini are de îndeplinit dirigintele în școală, trebuie să stea la baza întregii activități pe care o desfășoară diriginții în vederea educării elevilor. Regulamentul indică astfel, ca sarcină principală a dirigintelui, să asigure respectarea de către elevi a regulilor de purtare și a regulamentului de ordine interioară al școlii, să urmărească permanent situația elevilor la învățătură, comportarea lor, felul cum își îndeplinesc sarcinile obștești, cum își petrec timpul liber etc. Dirigintele trebuie să folosească ora educativă pentru a analiza cu elevii clasei problemele legate de munca lor și măsurile pentru îmbunătățirea acestei munci, să ajute la alcătuirea planului de activitate al organizației de bază U.T.M. sau al detașamentului de pionieri și să participe la ședințele și la manifestările organizate de acestea.

Dirigintele trebuie să desfășoare deci, în primul rînd, o muncă directă cu elevii, pe care îi cunoaște atît din activitatea lui ca profesor al clasei, cît și din orele educative și activitatea extrașcolară. El trebuie să țină o legătură strînsă cu colectivul de profesori al clasei, să coordoneze activitatea lui, să realizeze linia unică, consecventă în educație. In sfîrșit, dirigintele trebuie să desfășoare o muncă stăruitoare în rîndurile părinților elevilor. Fiecare dintre aceste laturi ale activității dirigintelui îi impun acestuia sarcini deosebite și metode specifice de muncă.

In munca directă cu elevii dirigintele trebuie să se sprijine pe activul clasei, pe organizația de pionieri sau de U.T.M., să stabilească împreună cu acestea măsuri pentru mobilizarea tuturor elevilor la activitatea organizată în vederea consolidării cunoștințelor predate în școală și însușirii unei conduite demne, civilizate. In special acum, în preajma examenelor, dirigintele trebuie să urmărească situația la învățătură a elevilor pentru a ajuta pe toți elevii să învețe temeinic și să obțină note bune. Tovarășul R. Dobrolu, dirigintele clasei a V-a a școlii de 7 ani din comuna Isvoarele, raionul Filiași, regiunea Craiova, stă adeseori alături de elevi și-i îndrumează în pregătirea lecțiilor, învățîndu-i să lucreze metodic și organizat. El îi învață astfel direct cum să-și organizeze timpul și cum să studieze potrivit specificului fiecărui obiect și temelor date. Pe această cale s-a îndreptat situația la învățătură a tuturor elevilor rămași în urmă.

Influența pozitivă a dirigintelui asupra elevilor este cu atît mai puternică cu cît el stăpînește mai bine metodele muncii educative și-și cunoaște mai îndeaproape elevii. Sînt diriginți care cercetează cu atenție fiecare problemă pe care o ridică activitatea colectivului de elevi al clasei lor și reușesc să înlăture lipsurile și greutățile, să netezească drumul realizărilor. De exemplu, tovarășa Ecaterina Bartos, diriginta clasei a VI-a de la școala de 7 ani nr. 3 cu limba de predare maghiară din Cluj, a cercetat îndeaproape cum își pregătesc elevii temele acasă, s-a interesat cît timp le cere pregătirea temelor la diferite materii. Cercetările acestea au ajutat-o să cunoască unele greșeli pe care le fac profesorii și care duc la supraîncărcarea elevilor. De pildă, la istorie elevii trebuiau să copieze de fiecare dată pe curat notițele luate în clasă, întregindu-le cu cîte cîte din carte. Ea a putut să ia astfel măsuri pentru ca elevii să nu îndeplinească lucrări de prisos.

Orele educative dau prilej dirigintelui să discute cu elevii atît despre învățătură cît și despre conduita lor. Fără a transforma orele de dirigenție în ședințe obositoare, cu prelucrări greoaie, dirigintele trebuie să-i orienteze pe elevi în înțelegerea justă a evenimentelor politice, explicîndu-le toate acestea potrivit nivelului lor de înțelegere. Dirigintele trebuie să ajute pe elevi să înțeleagă adînc ce înseamnă dragostea de patrie, spiritul tovărășesc, să se pătrundă de sentimentul datoriei, de spiritul de răspundere, de necesitatea păstrării avutului obștesc, de respectul față de cei mari. Ore educative cu conținut interesant desfășoară tovarășa Elena Manollu, diriginta școlii de 7 ani din comuna Dorobanți, raionul Călărași. Ea s-a preocupat astfel mult de dezvoltarea gustului pentru citit al elevilor. In orele educative le-a citit fragmente literare, povestiri, le-a prezentat pe scurt conținutul diferitelor cărți pentru a le trezi interesul să le citească în întregime.

Pionierii și utemiștii ajută pe diriginți să realizeze în clasă un ritm viu de muncă, să întărească disciplina. Instructorul de pionieri trebuie îndrumat îndeaproape de diriginte, pentru ca munca organizației de tineret să contribuie la întărirea dragostei pentru învățătură a elevilor, la lichidarea abaterilor. Instructorul de pionieri trebuie învățat de pedagog să unească prin sarcini, năzuințe și interese comune pe toți membrii detașamentului.

In trecut s-au făcut greșeli în ce privește legătura diriginților cu instructorii de pionieri, în sensul că uneori diriginții se suprapuneau instructorilor, sau, dimpotrivă, aceștia din urmă încercau să impună diriginților sarcini. Acum lucrurile s-au îndreptat mult, dar nu îndeajuns. Pedagogii trebuie să intensifice încă munca de îndrumare a instructorilor în îndeplinirea bună a planului de muncă. Organizațiile de pionieri și U.T.M. din școli au nevoie de ajutorul pedagogilor și diriginților este primul chemat să dea acest ajutor pentru ca să se organizeze cu pionierii activități potrivite vîrstei lor.

O sarcină importantă a dirigintelui este educarea elevilor în spiritul dragostei de muncă. El trebuie să realizeze această sarcină nu prin vorbe, ci prin fapte. Dirigintele trebuie să ajute pe elevi să cunoască nemijlocit bucuria muncii în activitatea din școală, să simtă avîntul, entuziasmul cu care se desfășoară munca în fabrici, pe ogoare, să cunoască și să stea de vorbă cu muncitorii, să învețe astfel să prețuiască munca direct productivă, să o considere frumoasă și plină de cinste.

In multe școli pedagogii greșesc zugrăvind în culori frumoase numai anumite profesiuni — îndeosebi profesiunile intelectuale, subapreciind munca direct productivă. Este necesar ca dirigintele să discute această problemă cu colectivul de profesori și să inițieze vizite în producție ale elevilor în legătură cu diferitele probleme predate la lecții. Aceste vizite, care au o mare valoare educativă, trebuie să ocupe un loc important în activitatea extrașcolară. Este deosebit de necesar acest lucru în special în clasele de absolvență, cînd dirigintele desfășoară și munca de orientare profesională a elevilor. Are o mare importanță ca elevii acestor clase să cunoască îndeaproape munca productivă și să o îndrăgească, pentru ca ei să se simtă atrași spre ea după absolvirea școlii.

Dirigintele trebuie să albă grijă de toate aspectele educației comuniste. Nimic nu trebuie neglijat. Dragostea pentru frumos, pentru ordine și curățenie este un element important care de multe ori scapă din vedere diriginților și tuturor pedagogilor. Această latură însemnată se dezvoltă începînd cu grija pe care elevul este îndemnat s-o aibă față de îmbrăcămintea lui, față de curățenia și ordinea din clasă, din curtea școlii. Nici o încălcare a acestor cerințe nu trebuie să fie trecută cu vederea.

Toate problemele muncii educative dirigintele trebuie să le rezolve în strînsă colaborare cu colectivul de profesori al clasei. El are datoria să îndrepte atenția tuturor profesorilor spre îndeplinirea cerințelor educației comuniste. Consfătuirile organizate cu profesorii clasei trebuie să ducă, de asemenea, la o muncă organizată, rațională, sistematică cu elevii, la stabilirea unor cerințe unitare față de elevi și a unor măsuri concrete pentru ajutorarea elevilor în munca școlară și extrașcolară. In adunările cu profesorii trebuie să discute probleme pe care le ridică situația la învățătură și la disciplină a clasei respective.

Paralel cu școala, la educarea elevilor contribuie în mare măsură părinții, familia. Buna dezvoltare a elevilor cere ca atît în școală cît și în familie educația să fie orientată pe același drum și să se înfăptuiască cu aceleași metode. Dirigintele are o contribuție însemnată la realizarea acestor cerințe. De multe ori munca bună din școală nu dă rezultat datorită faptului că în familie elevii nu sînt educați pe aceeași linie. Educația primită de copii în familie, comportarea părinților creează uneori greutăți mari școlii. Dirigintele este pus în fața unor probleme variate în ce privește îndrumarea pe care trebuie să o dea părinților. El trebuie să țină seama dacă este vorba de nepriceperea părinților, de dezinteresul lor, de lipsa de timp etc. Cele mai mari greutăți se ivesc din cauza lipsei de unitate, de acord în privința alegerii căilor pentru educarea elevilor. Toți profesorii, dar în special diriginții, sînt chemați să orienteze munca educativă a părinților, să înfăptuiască linia unică în educarea elevilor.

Sarcinile importante ale dirigintelui cer din partea acestuia o grijă continuă pentru cunoașterea problemelor de pedagogie, de educație, pentru însușirea experienței celor mai buni diriginți. El trebuie, de asemenea, să fie la curent cu toate măsurile și îndrumările pe care le dau Ministerul Invățămîntului și secțiile de învățămînt în această privință. Indrumarea muncii diriginților a avut lipsuri serioase. Datorită neglijenței Ministerului Invățămîntului, mult timp diriginții au rezolvat în mod diferit problemele activității lor, deoarece nu era stabilită o linie pe care trebuie să meargă cu toții. Multe secții de învățămînt regionale și raionale au reușit să orienteze în mod just activitatea diriginților, dîndu-le îndrumări cu privire la felul cum trebuie să muncească ei în școală și în afara școlii. In raionul Sînnicolaul Mare, de exemplu, s-a organizat o consfătuire cu diriginții pentru a lămuri o problemă importantă din munca lor — buna organizare a orelor de dirigenție.

Munca dirigintelui trebuie să fie controlată cu grijă de către directorul școlii. Informările periodice despre situația muncii instructiv-educative în consfătuirile directorului cu diriginții și în consiliul pedagogic trebuie analizate cu atenție.

Aplicînd ultimele îndrumări date de Ministerul Invățămîntului în ce privește munca educativă, căutînd să adapteze măsurile la situația concretă din regiunile, raioanele și școlile respective, organele de îndrumare și control ale învățămîntului au datoria să pună în centrul preocupărilor munca dirigintelui, pedagogul care poartă principala răspundere pentru felul cum sînt pregătiți, instruiți și educați elevii unei clase.

În vizită la pionieri

Pionierii din cadrul cercului tinerilor naturaliști de la Palatul Pionierilor au avut miercuri după amiază bucuria de a primi în mijlocul lor pe vestitul biolog clujan Rudolf Palocsay, laureat al Premiului de Stat. Expunerea făcută de biologul Palocsay, ilustrată prin planșe, fotografii, diapozitive, a fost ascultată cu mare atenție. Oaspetele a arătat la început pionierilor cîte greutăți a întîmpinat în tinerețea sa pentru a se putea dedica studiului plantelor. De abia după eliberarea țării i s-au creat toate condițiile pentru dezvoltarea cercetărilor sale. Rudolf Palocsay a arătat cum a reușit să obțină diferite soiuri noi de flori, legume și îndeosebi pomi fructiferi cu calități superioare, prin aplicarea miciurinismului.

Pionierii au mulțumit călduros oaspetelui pentru învățăturile împărtășite, i-au oferit flori și daruri și și-au luat angajamentul să aplice toate cele învățate în grădinile și serele pe care le cultivă la Palatul Pionierilor și la școli.

PRIN ȘCOLILE PATRIEI

O legătură strînsă cu părinții

In primele zile ale acestui an școlar nu se puteau spune multe lucruri bune despre clasa a VIII-a B a școlii medii de fete nr. 8 din Capitală. Elevele clasei nu se încadrau în activitatea extrașcolară, aveau abateri de la disciplină, regulile de purtare erau încălcate. Toate acestea au determinat colectivul pedagogic al școlii să ia măsuri de îndreptare.

Pe lîngă îmbunătățirea muncii profesionale a cadrelor didactice, conducerea școlii a făcut apel la unul dintre principalii factori care contribuie la realizarea educației comuniste a tineretului: familia. Situația clasei a VIII-a a constituit obiectul unei analize critice la care au luat parte pedagogii, părinții, comitetul U.T.M. și elevele.

Roadele acestei consfătuiri n-au întîrziat să se arate. Astăzi, clasa a VIII-a B este una din clasele fruntașe ale școlii. Onoarea de a fi „de serviciu pe școală" este adesea încredințată acestei clase.

Pedagogii școlii medii de fete nr. 8 folosesc numeroase mijloace pentru a întări legătura dintre școală și familie, pentru a ridica simțul de răspundere al părinților în educarea copiilor lor.

Diriginții claselor obișnuiesc să viziteze pe eleve la domiciliul lor, pentru a cunoaște mediul în care trăiesc, pentru a da sfaturi părinților în legătură cu problemele educative. Astfel, profesoara Clementa Popovici, diriginta clasei a 10-a A, a vizitat pînă în prezent de 2—3 ori pe părinții elevelor sale.

Consultații colective pentru pedagogii înscriși la cursurile de perfecționare

Cursurile organizate pentru învățători și profesori în cadrul sistemului de stat pentru perfecționarea cadrelor didactice reprezintă o dovadă vie a grijii regimului nostru democrat-popular pentru ridicarea nivelului învățămîntului.

Pentru a îndruma și sprijini în etapa studiului individual munca de pregătire a pedagogilor cuprinși la cursuri, Institutul interregional din București pentru perfecționarea cadrelor didactice a organizat de curînd cîteva consultații colective. De un real folos pentru profesorii de limba română înscriși la cursurile de perfecționare a fost consultația dată de tov. J. Byck, conferențiar la Facultatea de filologie din București, cu privire la sintaxa propozițiilor subordonate subiective și predicative. Consultația a contribuit la lămurirea profesorilor asupra modalității identificării verbelor copulative din limba noastră, asupra modului în care, prin substituirea propozițiilor subordonate cu părți de propoziție, se pot analiza cele mai dificile construcții de fraze etc.

Consultația de pedagogie, a cărei temă s-a referit la importanța în procesul de învățămînt a teoriei lui I. P. Pavlov despre interacțiunea celor două sisteme de semnalizare, a fost ținută de tov. F. Fischbein, lector la catedra de psihologie de pe lîngă Facultatea de filosofie. Bogata exemplificare a tezelor teoretice expuse în cadrul consultației a ajutat mult cadrelor didactice să se lămurească asupra acestei probleme.

A avut loc, de asemenea, o consultație privitoare la problemele actuale ale vieții internaționale. Consultația a fost dată de tov. A. Dascălu, lector la catedra de marxism-leninism de la Universitatea „C. I. Parhon".

Consultațiile organizate de Institutul interregional pentru perfecționarea cadrelor didactice constituie un ajutor însemnat pentru pedagogii înscriși la cursuri. Este de dorit ca data și temele acestor consultații să fie anunțate din timp, pentru ca pregătirea și frecvența pedagogilor să fie mai bune.

Prof. DUMITRU POPESCU-OLT

Roadele muncii metodice

Profesorii și învățătorii școlii de 7 ani din comuna Solonț, raionul Moinești, acordă o mare atenție muncii metodice. Ei au organizat încă de la începutul anului școlar un colț pedagogic, în cadrul căruia lucrează cele mai bune cadre didactice din școală. Activitatea colțului pedagogic se desfășoară după un plan întocmit cu minuțiozitate, plan care prevede o serie de măsuri pentru îmbunătățirea calității lecțiilor.

Indreptîndu-și atenția spre acele probleme a căror rezolvare poate contribui la ridicarea nivelului muncii în școală, cadrele didactice care lucrează la colțul pedagogic s-au preocupat îndeaproape de îmbunătățirea alcătuirii planurilor de lecții. Studiind planurile alcătuite de către toți învățătorii și profesorii școlii, colectivul colțului pedagogic a constatat că adeseori în aceste planuri scopul lecției era formulat insuficient de clar. De asemenea, o serie de planuri de lecții dovedeau că unii învățători și profesori fac confuzie între metodele de predare și procedeele de predare. Pentru a studia mai adînc aceste probleme, colectivul colțului pedagogic a asistat la un număr de lecții ținute de cadrele didactice care nu-și întocmeau suficient de bine planurile. Observațiile notate cu acest prilej au fost discutate apoi în ședința consiliului pedagogic al școlii, în care s-a prezentat și un referat privitor la metodele și procedeele muncii de predare. De asemenea, s-a prezentat un referat cu privire la stabilirea scopului lecțiilor. Referatele, ca și discuțiile purtate în această ședință au contribuit mult nu numai la îmbunătățirea planurilor de lecții, ci și la ridicarea nivelului predării.

Interasistențele la lecții organizate de colectivul colțului pedagogic și schimbul de experiență realizat cu acest prilej au dus la sporirea preocupării învățătorilor și profesorilor față de indicarea temelor date acasă, precum și față de controlul efectuării acestora. O grijă deosebită se acordă în școală problemelor privitoare la evitarea supraîncărcării elevilor cu teme.

In momentul de față, colectivul colțului pedagogic își îndreaptă atenția asupra pregătirilor pentru încheierea anului școlar, luînd măsuri pentru organizarea recapitulării materiei și pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură.

Prof. VASILE ANGHEL
Solonț, raionul Moinești

„Și noi sîntem împotriva războiului"

Țelurile nobile ale luptei pentru pace găsesc un răsunet puternic în sufletele copiilor patriei noastre, ale pionierilor și școlarilor. Ei știu că viața fericită pe care o duc astăzi, școlile în care învață, palatele și casele pionierilor, liniștea căminelor în care cresc, munca constructivă a părinților lor, — toate sînt un rod al păcii, al libertății și vieții noi a poporului nostru. Și ei știu bine că imperialiștii, care pregătesc războiul, care vor să folosească arma atomică, sînt cei mai mari dușmani ai lor, ca și ai copiilor de pretutindeni, din toate țările lumii.

Pionierii și școlarii țin cu toată hotărîrea să fie alături de părinții lor, de frații și surorile lor mai mari, în lupta pentru pace, și ei își manifestă această voință în formele cele mai diverse. Sînt multe școli unde pionierii și școlarii, din proprie inițiativă, au făcut liste separate, liniate de dinșii cu îngrijire, împodobite cu chenarele cele mai frumoase pe care s-au priceput să le deseneze. Ei și-au pus semnăturile pe aceste liste și le-au înaintat la direcția școlii, la comitetele comunale sau raionale de luptă pentru pace și unele chiar la Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Impresionantă îndeosebi este scrisoarea trimisă de pionierii de la școala de 7 ani din comuna Zemeș, raionul Moinești. Acești copii de muncitori au făcut o listă proprie, desenată cu migală, cu litere ca de tipar, aidoma cu listele obișnuite cu care merg echipele de stringere a semnăturilor. Pînă și porumbelul păcii l-au desenat frumos deasupra, cu cerneală albastră. Pe această listă au semnat peste 100 de pionieri, în frunte cu Olga Șova, conducătoarea unității, Cornel Dirlău, Didina Cotaru, Magda Rotilă, Pavel Prohozescu și alții. Imprejurarea că semnăturile lor nu se vor adăuga, poate, la socoteala generală a semnăturilor pe Apelul Păcii din țara noastră nu i-a dezarmat cituși de puțin.

„Noi știm, scriu pionierii în scrisoarea atașată acestei liste, că unele guverne vor să pregătească un nou război, în care să întrebuințeze armele atomice. Știm de la lecțiile de fizică ce putere are dezagregarea atomică. De aceea ne dăm seama ce ar însemna dezlănțuirea unui război în care să se întrebuințeze arma atomică și cu hidrogen.

Neputînd semna Apelul Consiliului Mondial al Păcii, deoarece nu am împlinit 14 ani, ne-am gîndit să facem noi o listă la fel și s-o semnăm, arătînd în acest fel că și noi, copiii între 9—14 ani, ne alăturăm părinților noștri, muncitori petroliști, ca și milioanelor de oameni ai muncii, ridicîndu-ne cu toții împotriva pregătirii unui război atomic. Din piepturile noastre tinere strigăm NU războiului. Vrem o viață pașnică, fericită. In adunarea noastră de unitate am semnat acest apel și vom căuta să întărim semnăturile pentru pace prin învățătură și mai bună, disciplină conștientă, frecvență de sută la sută, iar lotul nostru școlar să fie model pe raion".

Elevii și elevele anului I, seriile A, B și C, de la școala medie tehnică de petrol din Ploești, care n-au împlinit încă 14 ani, însoțesc lista de semnături pe care au întocmit-o ei singuri, de o scrisoare în care spun: „Ne dăm și noi adeziunea la Apelul împotriva pregătirii războiului atomic și ne exprimăm din tot sufletul dorința de a sprijini lupta pentru pace. Ne luăm angajamentul de a învăța cu și mai multă sîrguință, de a avea o conduită și o frecvență exemplară, pentru a sprijini astfel construirea socialismului în țara noastră și întărirea continuă a lagărului păcii".

O dorință fierbinte de pace, de muncă creatoare, exprimă scrisoarea simplă a două fiice de țărani muncitori, elevele Răduța Călin și Paraschiva Timofte, de la școala de 7 ani nr. 1 din comuna Negru-Vodă, raionul Brăila...

„Neputînd semna și noi Apelul Păcii, pentru că nu avem 14 ani, ne adresăm dvs. spunîndu-vă cît de mult dorim și noi pacea. Conducătorii din S.U.A. și din Germania occidentală vor război, negîndindu-se la milioanele de oameni nevinovați pe care i-ar omorî această faptă a lor. Urîm din tot sufletul pe atîtătorii la război și credem că se va împlini dorința noastră, aceea de a avea pace".

Sute de mii de pionieri și școlari, mai mari sau mai mici, gîndesc la fel. Ei iubesc viața, învățătura, cîntecul, sporturile, iubesc viața minunată de organizație, iubesc avîntul măreț constructiv al întregului popor muncitor. Și de aceea stau strîns uniți alături de cei mari în lupta pentru a opri mîna celor care ar voi să dezlănțuie un nou război.

M. SCARLATESCU

Cursuri de alfabetizare în întreprinderi

Incă de la începutul acestui an școlar, conducerea întreprinderii „Constantin David", comitetul sindical, precum și secția de învățămînt a raionului Gh. Gheorghiu-Dej au acordat o atenție deosebită muncii de alfabetizare a neștiutorilor de carte din întreprindere.

Pentru a îndeplini planul de alfabetizare, cele două învățătoare care predau la cursul de pe lîngă întreprindere s-au străduit încă de la începutul anului școlar să asigure o bună frecvență a neștiutorilor de carte. Un real ajutor în această privință l-au primit din partea șefilor de secții din întreprindere, precum și din partea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, care au dus muncă de lămurire în mijlocul analfabeților și i-au mobilizat să participe regulat la cursuri. In prezent frecvența variază între 90% și 100%.

Datorită faptului că tovarășele învățătoare se pregătesc temeinic pentru lecție, folosind material didactic, cursanții au reușit să-și însușească cunoștințe temeinice. Numărul celor care obțin bune rezultate crește mereu. Cu multă conștiinciozitate se pregătesc cursanții Nicolae Iordache, în vîrstă de 52 de ani, care scrie și citește cu multă ușurință, Irina Constantin, Ion Mladin și alții. Datorită faptului că au învățat carte, mulți muncitori, ca de pildă Vasile Ghinea, D. Fieraru, Domnica Dumitrache, Rada Popescu și alții au devenit fruntași în producție.

Unii dintre absolvenții cursurilor de alfabetizare scriu articole mobilizatoare la gazeta de perete a întreprinderii. Așa, de pildă, într-un articol scris la gazeta de perete, muncitorul Constantin Dafin vorbește despre rezultatele pozitive pe care el personal le-a obținut în muncă după ce a învățat carte. Articole asemănătoare au scris și foștii analfabeți Ștefan Tramdafir, Maria Pintiliuc, Andrei Burducea și alții.

Cele două învățătoare se străduiesc acum să-i pregătească pe cursanți pentru examene. In acest scop ele asigură o frecvență ridicată, țin lecții din ce în ce mai bune și îi sprijină în mod deosebit pe cursanții care au absentat mai des sau care întîmpină unele greutăți în însușirea materiei.

B. CHIRIȚESCU

★

La numeroase întreprinderi din regiunea Baia Mare s-au obținut succese însemnate în munca pentru lichidarea neștiinței de carte. Majoritatea conducerilor întreprinderilor acordă o mai mare atenție decît în trecut asigurării condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor de alfabetizare. Ca urmare a măsurilor luate, la Intreprinderea regională de construcții, la Intreprinderea „Petre Gheorghe", la Intreprinderea „1 Mai" etc. frecvența la cursuri a neștiutorilor de carte este de sută la sută. In aceste întreprinderi cadrele didactice sînt ajutate în muncă de instructori voluntari, recrutați din rîndurile muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor. Utemiștii Gabriela Sumanaru, Ioan Mureșan, Otilia Pascu, Rozalia Lengyel și alții muncesc cu drag pentru a-i învăța pe tovarășii lor să scrie și să citească.

In orașul Baia Mare mai sînt însă unele întreprinderi ale căror conduceri nu acordă atenția necesară acțiunii de alfabetizare. De asemenea, în unele întreprinderi n-au fost antrenați în munca de alfabetizare instructori voluntari, cu toate că există numeroși tineri dornici să participe la această importantă acțiune.

Este necesar să se ia grabnice măsuri pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare în întreprinderile unde această muncă nu se desfășoară satisfăcător, asigurîndu-se condițiile pentru lichidarea totală în acest an a neștiinței de carte.

SIMION CHINDEA
corespondent

Intr-o școală sătească

La școala de șapte ani din comuna Străoane, raionul Panciu, regiunea Bîrlad, cadrele didactice desfășoară o rodnică activitate instructiv-educativă. Străduindu-se să lege strîns cunoștințele teoretice predate elevilor de practică, învățătorii și profesorii școlii din comuna Străoane folosesc la lecțiile lor un bogat material intuitiv. In același timp, în școală se duce o intensă activitate în cercurile de elevi, iar organizația de pionieri, prin adunări tematice interesante, contribuie și ea la adîncirea cunoștințelor copiilor și la legarea acestor cunoștințe de practica construirii socialismului în țara noastră.

In clișeul de sus: *După o lecție interesantă de geografie, elevii clasei a VII-a se string în jurul globului geografic, discutînd cu însuflețire.*

In clișeul din dreapta: *La cercul de fizică, împreună cu profesorul lor, elevii fac experiențe.*

In clișeul de sus: In camera pionierilor, copiii se pregătesc pentru o adunare tematică.

Pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative

Din analiza rezultatelor obținute de școli și de organele învățămîntului, din desfășurarea procesului instructiv-educativ în perioada anului școlar care a trecut pînă acum, rezultă o serie de învățăminte, care trebuie folosite pentru consolidarea succeselor, eliminarea hotărîtă a lipsurilor și ridicarea calității întregii munci instructiv-educative.

Indrumări metodice aprobate prin ordinul Ministrului Invățămîntului

In desfășurarea anului școlar 1954/55, cadrele didactice, conducerile școlilor și organele de învățămînt au obținut o serie de realizări.

La clasele I—IV, în școlile cu limba de predare romînă și cu limbile de predare ale minorităților naționale s-a îmbunătățit scrierea elevilor, datorită folosirii caietelor cu liniatură specială. S-a folosit într-o măsură mai largă și cu rezultate pozitive metoda calculului oral la aritmetică.

La clasele V—X, în predarea limbii romîne și a limbilor materne s-a pus un accent mai mare pe aplicarea practică a cunoștințelor gramaticale, pe legătura mai strînsă între gramatică și literatură, între morfologie și sintaxă.

In predarea limbii romîne la școlile minorităților naționale și a limbii ruse la toate școlile s-a acordat o atenție mai mare sprijinirii cunoștințelor pe limba maternă, pentru înțelegerea conștientă a fenomenelor limbii nematerne predate.

In numeroase școli s-a întărit caracterul practic, aplicativ al cunoștințelor teoretice, de matematică, fizică, chimie, acordîndu-se o atenție mai mare rezolvării problemelor și efectuării experiențelor.

Pentru realizarea caracterului intuitiv al predării, multe cadre didactice folosesc un bogat și variat material didactic și organizează confecționarea și strîngerea acestuia cu ajutorul elevilor.

In acest an școlar la întărirea caracterului practic al cunoștințelor a contribuit extinderea vizitelor la unitățile de muncă, a excursiilor, a participării elevilor la lucrări agricole.

In predarea științelor biologice învățătorii și profesorii s-au căluzit de sarcinile trasate prin proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al partidului privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Astfel, s-au extins lucrările în colțul naturii vii, pe parcela școlară. S-a pus accentul pe studierea metodelor de cultivare a plantelor de o deosebită importanță pentru țara noastră și pe cunoașterea agrotehnicii științifice. Intr-un număr important de școli se organizează experiențe miciuriniste.

Unele școli au început să se preocupe de înjghebarea unor ateliere, sau truse de unelte, în vederea formării la elevi a deprinderilor practice de muncă. De pildă, la școala medie nr. 1 din Buzău s-au organizat un atelier mecanic și un laborator de fotografie.

Numeroase cadre didactice au oglindit în lecțiile lor creșterea propriului nivel ideologic, îmbunătățind caracterul educativ al lecțiilor și orientîndu-le pe linia formării concepției științifice a elevilor despre natură și societate, a justei lor educări politice. Astfel, lecțiile despre activitatea revoluționară a lui Nicolae Bălcescu la școala medie din R. Vîlcea, analiza operelor lui Creangă la școala nr. 179 de băieți din București, analiza poeziei lui Vörösmarty la școala de 7 ani din Vlahița—Uzină, raionul Odorhei, au contribuit la cultivarea mîndriei elevilor pentru figurile progresiste ale culturii naționale, a dragostei lor de patrie și popor.

La școala de 7 ani nr. 50 din București, în cadrul lecției despre invazia lui Napoleon în Rusia, li s-a ușurat elevilor înțelegerea caracterului războaielor juste și nejuste.

In mare măsură la obținerea succeselor în munca cadrelor didactice a contribuit schimbul de experiență în cadrul consfătuirilor raionale și cercurilor pedagogice. Cadrele didactice dau dovadă de mai mult simț de răspundere față de alcătuirea planurilor calendaristice și a planurilor de lecții. S-a îmbunătățit pregătirea pentru lecții a multor cadre didactice, ceea ce se oglindește în nivelul și calitatea cunoștințelor elevilor lor. De pildă, în clasa a IV-a a școlii de 7 ani din comuna Nădlac, raionul Arad, nu există nici un elev rămas în urmă la învățătură; elevii citesc curent, scriu corect, rezolvă cu ușurință probleme și exerciții. Aceste rezultate au fost obținute printr-o temeinică pregătire a fiecărei lecții.

Cu toate aceste realizări, nivelul de cunoștințe al elevilor este în multe școli încă nesatisfăcător; nici în acest an nu s-a obținut peste tot o ridicare hotărîtă a nivelului de cunoștințe al elevilor și o îmbunătățire sim.itoare a întregii lor activități. Acest lucru este cauzat mai ales de lipsurile din munca cadrelor didactice, a conducerilor școlilor, a secțiilor de învățămînt și a Ministerului Învățămîntului.

Dacă o lipsă caracteristică este sărăcia vocabularului elevilor, greutatea în formularea ideilor, frecvența greșelilor gramaticale și ortografice, acest lucru se datorește faptului că învățătorii și profesorii, conducerile școlilor, secțiile de învățămînt, ministerul nu s-au concentrat suficient asupra unor probleme ale muncii școlare, pe cît de elementare pe atît de esențiale. Astfel, nu se acordă suficientă atenție citirii expresive și conștiente a elevilor, explicării cuvintelor necunoscute, scrierii lor pe tablă, introducerii unor vocabulare pentru cuvintele noi, exercitării continui, aplicării cunoștințelor teoretice de gramatică, corectării cu regularitate a caietelor, analizării în clasă a greșelilor pe care le fac elevii, luptei pentru scrierea ordonată și caligrafică a elevilor.

Dacă la școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale este nesatisfăcător nivelul cunoștințelor de limba romînă, acest lucru se datorește faptului că secțiile de învățămînt n-au acordat suficientă atenție asigurării acestor școli cu cadre care să cunoască limba romînă și limba maternă a elevilor.

In predarea matematicii, fizicii, chimiei, științelor naturale, o lipsă caracteristică o constituie schematismul în cunoștințe, datorit faptului că școlile nu acordă suficientă atenție metodelor care ajută ca elevii să nu memoreze mecanic legile și definițiile, ci să înțeleagă conținutul lor; cadrele didactice nu acordă suficientă atenție folosirii materialului didactic, lucrărilor de laborator, aplicațiilor practice. O cauză mai adîncă a acestor lipsuri stă în faptul că deși în învățămînt — mai ales la clasele V—VII — există un număr mare de cadre fără pregătire de specialitate, iar la clasele I—IV un număr mai mare de cadre tinere cu experiență puțină, munca pentru ridicarea continuă a nivelului profesional și pregătirea sistematică pentru fiecare lecție nu s-a încetățenit temeinic în practica noastră. Ea se reduce adesea la întocmirea formală a planului de lecție. Așa se explică faptul că la școala medie din orașul Hunedoara se confundă auricolele cu ventricolele, circulația singelui fiind prezentată în sens invers. In clasa a III-a de la școala de 7 ani nr. 20 din Constanța nu se face deosebire între frază și propoziție, se confundă articolul nehotărît cu prepoziția și adjectivul cu verbul. Nu este suficient studiată și popularizată experiența cadrelor cu un înalt simț de răspundere, care se pregătesc temeinic pentru lecție și dau rezultate bune.

Una din greutățile pe care le întîmpină școlile în asigurarea cunoștințelor trainice ale elevilor provine din supraîncărcarea programelor și manualelor cu material de studiu. Ministerul Invățămîntului pe drept cuvînt a fost criticat pentru această lipsă. In același timp, secțiile de învățămînt și conducerile școlilor nu asigură peste tot aplicarea instrucțiunilor de reducere a programelor și manualelor, elaborate tocmai cu scopul de a ușura însușirea temeinică a materiei rămase. In numeroase cazuri școlile ignorează existența acestor reduceri. Astfel, la școala medie din Orșova (regiunea Timișoara) s-a ajuns în mijlocul lunii ianuarie la lecția a VI-a din capitolul „Cunoașterea organismului", deși acest capitol fusese scos în întregime din programa clasei a VI-a, iar profesorii de științe naturale de la școlile de 7 ani din Războieni și Tuplați, raionul Piatra Neamț, au predat materialul „Peștii cartilaginoși și osoși", scos din programă.

Există lipsuri și în ceea ce privește realizarea planurilor de învățămînt. Aplicarea unui plan de învățămînt nu constă numai în asigurarea pe obiecte a numărului de ore săptămînal fixat în orarul școlii pentru fiecare clasă, ci în realizarea efectivă a acestor ore. Sînt cazuri cînd unii profesori lipsesc de la ore motivat sau nemotivat, dăunînd prin aceasta procesului de învățămînt. Astfel, învățătorii și profesorii din raionul Roșiorii de Vede (regiunea București) au lipsit în primele două pătrare ale anului școlar un număr total de cîteva sute de ore.

★

Analiza făcută cu privire la situația la învățătură a elevilor, la sfîrșitul pătrarului II, a arătat că un număr însemnat de elevi au fost căzuți la 1—2 și chiar mai mult de 2 obiecte.

Este necesar ca fiecare școală, fiecare consiliu pedagogic să analizeze cauzele concrete ale rămînerii în urmă la învățătură a elevilor, să analizeze activitatea cadrelor didactice, să descopere cu curaj lipsurile și să stabilească măsuri concrete pentru îmbunătățirea nivelului predării.

Concluzii practice trebuie să se tragă și cu privire la munca de îndrumare și control a procesului de învățămînt de către organele învățămîntului, începînd de la raion și pînă la minister.

O atenție deosebită trebuie să se acorde ridicării nivelului învățămîntului în școala elementară — școala de bază.

Trebuie mobilizată atenția învățătorilor să îmbunătățească radical calitatea predării citirii, să lupte pentru citirea expresivă și conștientă; să asigure explicarea cuvintelor necunoscute, scrierea lor corectă pe tablă, introducerea caietelor pentru cuvintele noi; să contribuie la îmbogățirea vocabularului elevilor, la dezvoltarea vorbirii și gîndirii lor; să urmărească sistematic scrierea corectă gramaticală și ortografică, îngrijită și caligrafică. Să corecteze cu regularitate caietele, nu numai din punct de vedere gramatical și ortografic, dar și din punct de vedere al construcției grafice corecte și scrierii estetice. Să se asigure în școlile elementare folosirea riguroasă, în fiecare clasă, a caietelor cu liniatură specială, corespunzătoare clasei respective, scrierea cu cerneală.

Cunoștințele de aritmetică în școlile elementare constituie temelia cunoștințelor matematice ulterioare. De aceea trebuie să se acorde o atenție deosebită calității predării aritmeticii, însușirii de către elevi a tehnicii operațiilor aritmetice, rezolvării problemelor și calculului mintal.

Trebuie ridicat cu hotărîre nivelul predării limbii romîne, limbilor materne, limbii ruse, luptînd pentru înlăturarea formalismului în predarea gramaticii, punînd accent pe aplicații gramaticale, pe îmbogățirea vocabularului, efectuînd expuneri după plan, obișnuind elevii să se exprime corect, în scris și oral. Pentru exprimarea corectă, pentru respectarea regulilor gramaticale și ortografice în scris, trebuie să se asigure cerințe unice din partea tuturor cadrelor didactice de orice specialitate, precizîndu-se că aprecierea cunoștințelor elevilor pe baza unei lucrări scrise, la orice obiect, depinde și de felul cum în această lucrare sînt respectate regulile exprimării și scrierii ortografice, corecte și îngrijite.

In predarea limbii romîne la școlile minorităților naționale și în predarea limbii ruse la toate școlile trebuie înlăturat formalismul, memorarea mecanică a regulilor gramaticale, folosind sistematic limba maternă a elevilor pentru enunțarea și explicarea regulilor gramaticale. In același timp trebuie întărite exercițiile de vorbire și scriere a limbii, principale mijloace pentru însușirea ei temeinică.

Necesitatea și obligativitatea corectării cu regularitate a fiecărei lucrări scrise, urmate de analiza greșelilor și munca continuă pentru prevenirea și eliminarea acestora sînt valabile pentru toate clasele.

Trebuie depusă o muncă perseverentă pentru ridicarea nivelului predării matematicii, punînd accentul pe înțelegerea conștientă de către elevi a regulilor matematice. In acest scop, trebuie să se acorde o atenție deosebită rezolvării în clasă a unui număr mare de exerciții și probleme, descoperirii în procesul acestei munci a greutăților pe care le întîmpină elevii, clarificării confuziilor, însușirii tehnicii rezolvării problemelor, îndrumării elevilor pentru munca independentă.

Trebuie înlăturat caracterul abstract al predării fizicii, chimiei, științelor naturale, folosind pe scară largă materialul didactic, ca de altfel și la celelalte obiecte, organizînd experiențele cerute de programe, rezolvînd probleme, legînd întreaga predare de problemele practice ale producției, ale construcției socialiste. Trebuie organizate vizite la unități de muncă, lucrări în colțul naturii vii, pe parcela școlară. In școlile sătești trebuie să se acorde o deosebită atenție înarmării elevilor cu cunoștințe agricole științifice. In organizarea lucrărilor practice agricole trebuie să se îmbine cunoștințele generale cerute de programe cu specificul raionului sau regiunii respective.

In acest an trebuie determinată o radicală îmbunătățire a muncii pe loturile școlare, pregătind din vreme terenurile, îndeplinind sarcinile programei, astfel încît lotul școlar să devină un model de aplicare a metodelor agrotehnice înaintate, o dovadă a posibilității de a obține, prin aceste metode, recolte mari. Intreaga muncă a școlii în legătură cu colțul naturii vii și lotul școlar trebuie strîns legată de răspîndirea cunoștințelor agricole științifice în mijlocul țărănimii muncitoare.

In vederea încheierii cu succes a anului școlar în curs, trebuie să se acorde o deosebită atenție consolidării cunoștințelor elevilor printr-o justă organizare și temeinică pregătire a lecțiilor de recapitulare; cadrele didactice trebuie să intensifice ajutorul acordat elevilor rămași în urmă la învățătură; conducerile școlilor, sprijinindu-se pe organizațiile U.T.M. și de pionieri, trebuie să ia măsuri pentru organizarea și respectarea regimului de muncă al elevilor, în vederea evitării supraîncărcării acestora, a creării condițiilor necesare pregătirii lor pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Un rol deosebit în realizarea acestui regim le revine diriginților. De asemenea, în această etapă este necesară o și mai strînsă legătură cu familia și o muncă mai intensă a colectivului pedagogic cu organizațiile U.T.M. și de pionieri pentru obținerea unor rezultate cît mai bune în munca elevilor.

Realizarea sarcinilor puse în legătură cu ridicarea nivelului învățămîntului și pregătirea cu succes a încheierii anului școlar și a examenelor depind de felul în care își vor întări în această perioadă simțul de răspundere cadrele didactice, directorii școlilor și organele de învățămînt, cum vor ști să mobilizeze sprijinul activ al familiei și al organizațiilor obștești.

Trebuie determinată la toate cadrele didactice o hotărîtă ridicare a simțului de răspundere în ceea ce privește pregătirea lor pentru fiecare lecție. Trebuie să se pună capăt formalismului în întocmirea planurilor de lecție. Planul de lecție nu este un scop în sine, ci o oglindă a pregătirii minuțioase a învățătorului sau a profesorului pentru lecție. Fiecare învățător și profesor este obligat să cunoască tot materialul pe care urmează să-l expună, să aibă stabilită tema pe care o va da pentru acasă; exercițiile sau lucrările pe care le va face în clasă cu elevii trebuie să le rezolve în prealabil singur. Invățătorul sau profesorul trebuie să-și facă calculul timpului pe care-l va rezerva diferitelor lucrări în clasă, expunerii proprii, interogării elevilor. Numai în felul acesta planul de lecție nu va mai fi o simplă formalitate, ci o expresie a unei juste pregătiri a tuturor momentelor lecției.

De mare importanță este faptul ca în această perioadă întreaga activitate metodică desfășurată de către cabinetele pedagogice, de cercurile pedagogice să fie orientată în sprijinul sarcinilor legate de ridicarea nivelului învățămîntului, pe baza concluziilor care se desprind din prima jumătate a anului școlar și a sarcinilor legate de pregătirea încheierii anului școlar și a examenelor.

O contribuție importantă în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor și în antrenarea lor la învățătură o aduce modul de apreciere a cunoștințelor elevilor.

Raportîndu-ne la situația din anul școlar trecut, nu poate fi vorba de un progres simțitor în ceea ce privește aprecierea și notarea cunoștințelor elevilor.

Mai sînt numeroase cadre didactice care subapreciază valoarea educativă a notei, adoptînd o atitudine nejustă din punct de vedere pedagogic față de rezultatul muncii elevilor. Astfel, sînt cadre didactice care dau cu multă ușurință note mari, dovedind lipsă de exigență față de pregătirea elevilor și, prin aceasta, indiferență față de rezultatele propriei lor munci. In alte cazuri, deși mai puține la număr, lipsa de obiectivitate a notei își are origina într-o exigență exagerată față de cunoștințele elevilor.

O altă lipsă — și cea mai frecventă în aprecierea cunoștințelor și notarea elevilor — constă în faptul că numeroase cadre didactice pornesc, pentru stabilirea notei, de la nivelul mediu al clasei și nu de la cerințele programei. In asemenea cazuri, profesorii dovedesc în fapt o lipsă de răspundere față de pregătirea elevilor, care, neînsușindu-și temeinic cunoștințele în anul școlar curent, nu vor putea face față cerințelor programei nici în anii următori.

Unele cadre didactice afirmă că pătrarele constituie perioade prea scurte pentru a putea examina pe toți elevii. Realitatea este însă că numeroase cadre didactice nu notează elevii atunci cînd aceștia răspund din bancă, cînd complectează răspunsurile altor elevi, considerînd drept ascultare numai chemarea „oficială" la tablă. De aceea ele ajung la sfîrșitul pătrarului cu mulți elevi fără note și recurg la soluții extreme: lucrări de control peste plan, sau „ascultarea-fulger" a 15 elevi într-o oră. Este clar că notînd cu regularitate elevii, de cîte ori răspund, controlînd, corectînd și notînd lucrările curente, scrise acasă sau în clasă, profesorii vor avea pentru fiecare elev destule note în catalog pentru a putea trage o concluzie generală, fără a recurge la măsuri extreme.

Trebuie să se respecte cu strictețe caracterul educativ al notei: nota trebuie să oglindească calitatea răspunsului sau a lucrării elevului în fiecare caz concret, independent de situația sa generală la învățătură și purtare. Concesii în notare, pentru că în general elevul „este un element bun", sau micșorarea notei față de răspunsul concret al elevului, pentru că „este un elev slab", nu sînt admisibile.

★

Roadele muncii școlare pot fi apreciate numai în măsura în care s-a realizat scopul principal al școlii, educația comunistă a tinerei generații, formarea omului de tip nou, care să poată contribui activ și conștient la munca în comun a poporului muncitor pentru înflorirea patriei și la lupta hotărîtă pentru apărarea păcii.

Sînt multe cadre didactice care, înțelegînd caracterul educativ al învățămîntului, se preocupă ca prin lecțiile predate să formeze la elevi o concepție științifică despre lume, să le formeze convingeri comuniste, să le dezvolte sentimentul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, să le aprindă dorința de a contribui prin toate forțele la munca și lupta poporului nostru muncitor.

Educarea comunistă a elevilor trebuie să se oglindească în formarea la elevi a deprinderilor de viață și conduită civilizată. In această privință se constată încă la elevi manifestări nesănătoase, cum ar fi călcarea regulilor de purtare, suflatul la lecții, copiatul, atitudine necuviincioasă față de profesori, față de colegi, lipsă de grijă față de avutul școlii, ținută neîngrijită și altele.

Aceste lucruri se datoresc și faptului că problemele muncii educative nu se bucură de o atenție cuvenită din partea organelor de învățămînt și a conducerilor școlilor.

Sînt numeroase cazurile cînd conducerile școlilor, diriginții, cadrele didactice și chiar inspectorii școlari subapreciază munca organizațiilor U.T.M. și de pionieri, nu le acordă ajutorul pedagogic necesar în întocmirea planurilor de muncă, în organizarea adunărilor și a celorlalte activități.

Astfel, diriginții și cadrele didactice de la școala de 7 ani din Adjud nu sprijină munca cu pionierii, pretinzînd că această muncă trebuie dusă numai de instructorii superiori de pionieri. Unii diriginți nu sprijină munca detașamentelor pionierești, nu se interesează de felul în care instructorii de detașamente își desfășoară activitatea, nu ajută pe utemiști și pionieri să ajungă fruntași la învățătură și disciplină. Unii instructori de pionieri nu înțeleg rolul organizației de pionieri ca factor activ în lupta pentru însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevi pentru întărirea disciplinei.

Multe școli nu se preocupă îndeajuns să stabilească o strînsă legătură cu părinții elevilor în scopul întăririi disciplinei și pentru realizarea unității de acțiune între școală și familie. De asemenea, școlile nu ajută suficient părinții în educarea justă a copiilor în familie și desfășoară o slabă propagandă pedagogică în rîndul părinților. De multe ori ședințele cu părinții se țin neorganizat și fără a fi pregătite.

O mare răspundere pentru lipsurile în munca educativă o are Ministerul Invățămîntului, care a reglementat cu întîrziere unele măsuri cu privire la munca educativă și nu a urmărit perseverent aplicarea acestor măsuri.

★

Cadrele didactice trebuie să dea dovadă de o mai mare preocupare pentru ridicarea nivelului muncii educative în școli. In acest scop se cere ca, în primul rînd, să asigure calitatea ideologică a lecțiilor, să urmărească în cadrul lecțiilor formarea și întărirea la elevi a concepției științifice, a convingerilor comuniste, să le dezvolte sentimentul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Trebuie să ne preocupăm permanent de formarea la elevi a deprinderilor de viață și conduită civilizată, în așa fel ca în toate împrejurările să se simtă că ei sînt crescuți și educați în școala regimului de democrație populară

Frumusețile naturii și bogățiile patriei, frumusețea limbii și literaturii materne; trecutul de luptă al poporului pentru libertate; pilda eroilor clasei muncitoare, ai partidului; realizările regimului de democrație populară; caracterul uman și nobil al țelului comunismului — lichidarea totală a exploatării omului de către om, libertatea reală, bunăstarea, pacea și fericirea omenirii; cunoașterea realizărilor și a țelurilor lagărului păcii și socialismului; a realizărilor mărețe ale poporului sovietic, cunoașterea eroilor săi; informarea elevilor despre viața și succesele celorlalte popoare care construiesc socialismul; cunoașterea luptei revoluționare, plină de jertfe, a clasei muncitoare din țările capitaliste, a luptei pentru libertate a popoarelor coloniale, a mișcării mărețe din lumea întreagă a partizanilor păcii — iată izvoare nesecate pentru educarea patriotismului socialist și a internaționalismului proletar. Acestea educă mîndria pentru realizările poporului muncitor din patria noastră, dorința de a înmulți și apăra cuceririle lui, educă dragostea, stima și prietenia față de marele popor sovietic, dorința de a semăna în muncă și în luptă cu tineretul sovietic; dezvoltă simțul de frăție față de celelalte popoare ale lagărului păcii și socialismului și de solidaritate cu lupta popoarelor asuprite din lagărul capitalist.

Impreună cu patriotismul socialist și internaționalismul proletar, trebuie educate la elevi și celelalte trăsături de bază ale moralei comuniste — stima și dragostea pentru muncă, pentru oamenii muncii, simțul de răspundere pentru munca proprie. Trebuie combătută subaprecierea muncii fizice, greșita părere că oamenii care fac muncă manuală n-au nevoie de școală, de cultură, sau că absolvenții școlii de șapte ani sau ai școlii medii nu ar trebui să devină muncitori sau țărani muncitori. Trebuie acordată toată atenția educării la elevi a simțului de curaj, de dreptate, de cinste, de demnitate, de modestie și disciplină.

Pentru îmbunătățirea conținutului muncii educative trebuie însă îmbunătățite radical și metodele de educație. Trebuie înlăturată sărăcia metodelor educative — reducerea lor numai la numeroase convorbiri și „moralizări" — care se practică în multe școli. Cadrele didactice trebuie să folosească cu curaj întreaga bogăție a metodelor educative, multilaterale și variate. Lecțiile de științe naturale, de fizică, chimie, geografie, care contribuie direct la formarea la elevi a concepției științifice, materialiste, despre natură, lecțiile de literatură, de istorie și geografie, care ajută la formarea concepției juste a elevilor despre societate, la educația lor politică, trebuie astfel pregătite și desfășurate, încît ele să nu constituie numai o transmitere de cunoștințe, ci să influențeze profund conștiința și sentimentele elevilor, să le trezească interes și emoție, să aibă o puternică influență asupra formării lor intelectuale și morale.

Tot atît de minuțios gîndite și pregătite trebuie să fie activitățile organizate cu elevii în afara clasei, direct de cadrele didactice sau de către organizațiile U.T.M. și de pionieri cu sprijinul cadrelor didactice. Astfel, citirea și discutarea unor opere literare, vizionarea unor spectacole, organizarea unor excursii, participarea la muncile de folos obștesc, organizarea întîlnirilor cu fruntași în producție, oameni de știință, scriitori, luptători din ilegalitate, organizarea de competiții, — toate aceste forme multiple și variate ale activității educative pot să-și atingă scopul dacă pedagogii se vor strădui și dacă vor ajuta organizațiile U.T.M. și de pionieri ca această activitate să fie subordonată țelurilor educației comuniste; ca prin desfășurarea fiecăreia din aceste forme să se adreseze profund emotivității elevilor, să le captiveze mintea și simțurile.

Dacă vor fi folosite în munca educativă toate aceste metode, dacă fiecare manifestare va fi bine pregătită și gîndită, va ține seama de vîrsta și preocupările elevilor, școlile noastre vor putea să aibă colective de elevi bine închegate, să creeze o puternică opinie a clasei și școlii pentru ceea ce este pozitiv și împotriva manifestărilor nejuste, de delăsare în muncă, de indisciplină și altele. Aceste metode permit școlilor să realizeze o disciplină cu adevărat conștientă, care se poate bizui pe convingerea și deprinderea elevilor și nu doar pe măsuri represive, pe care le preferă unele cadre didactice. Faptul că unele colective școlare recurg prea frecvent la măsurile de pedepsire a elevilor arată că aceste colective nu au învățat încă să folosească larg întreaga gamă a metodelor educative.

O condiție esențială a ridicării nivelului activității educative este întărirea legăturii școlii cu familia, intensificarea propagandei pedagogice în rîndurile părinților, ajutorarea părinților în alegerea metodelor educative juste față de copiii lor.

Folosind experiența primei jumătăți a anului școlar în curs, consolidînd și dezvoltînd succesele obținute, eliminînd cu hotărîre lipsurile, cadrele didactice, conducerile școlilor și toate organele învățămîntului trebuie să ridice la un nivel mai înalt munca de instruire și educare a elevilor.

Muzeul școlii noastre

Școala de 7 ani din Dodeni-Bicaz a fost înființată de curînd. Eu predau la această școală științele naturale. Pentru a asigura legarea învățămîntului de viață, mă străduiesc să înzestrez cît mai bine muzeul școlii și să organizez lucrări practice interesante și atrăgătoare pentru elevi. In muzeul școlii se pot vedea boxe în care se află animale vii: șoareci, salamandre de apă, lilieci, păsări, reptile etc. Animalele sînt îngrijite și hrănite de elevi, membri ai cercului de zoologie. Salamandrei i s-a creat mediul umed, iar liliacului i s-a amenajat pentru hibernare o boxă întunecoasă. In muzeu sînt de asemenea crescuți un șarpe, o viperă, precum și diferite soiuri de pești cărora li s-a amenajat un acvarium.

In muzeul școlii se mai găsesc peste 40 de specii de animale conservate și un mare număr de borcane cu diferite organe interne ale animalelor. De asemenea, elevii îngrijesc o serie de plante. Prin laturile de sticlă ale cutiilor în care se află aceste plante elevii observă și studiază procesul de încolțire și creștere a plantelor, luîndu-și zilnic notițe. Cu ajutorul microscopului, elevii observă perișorii sugători și delimitează singuri structura rădăcinii, pe zone.

Intr-o serie de lăzi s-au semănat monocotiledonate și bicotiledonate, plante cu tulpini volubile, agățătoare și tîrîtoare. Elevii au semănat și seminte fără embrion, care, după cum observă și ei, nu încolțesc.

Pe o masă este așezat un dispozitiv pentru demonstrarea absorbției apei de către plante. Elevii au urmărit zile în șir viața unei plante puse cu rădăcina în apă distilată (fără minerale) și au observat că planta nu se dezvoltă.

Pentru a demonstra că lumina electrică ajută dezvoltării plantelor, am semănat, în apropierea unui bec electric care stă în permanență aprins, sămînță de castraveți. Planta se dezvoltă în bune condițiuni.

Cercul tinerilor naturaliști își desfășoară activitatea după un regulament aprobat de consiliul pedagogic al școlii. Numărul elevilor care se preocupă de îngrijirea animalelor și a plantelor crește mereu.

Acum, la școala noastră se lucrează la amenajarea și la înzestrarea laboratorului de fizică și chimie, care va contribui de asemenea la ridicarea nivelului predării disciplinelor respective.

Prof. V. PETRARU

Folosirea materialului intuitiv în predarea lecțiilor de biologie

In predarea diferitelor obiecte de studiu, și cu atît mai mult, în predarea biologiei, respectarea principiului intuitiv are o deosebită importanță. Numai din explicații și din desene simple sau scheme rezumative elevii, cu deosebire cei din clasele V—VII, nu pot înțelege unitatea dintre organism și mediu. Este necesar să le arătăm în mod cît mai concret planta sau animalul viu, în mediul său propriu de viață, să-i ajutăm să facă observații, să tragă concluzii pe baza acestor observații.

Unele școli răspund în mod formal acestei cerințe pedagogice. Dacă au organizat la colțul naturii vii un terariu și un acvariu, consideră că au realizat și un învățămînt intuitiv în școală. Este o poziție cu totul greșită. A avea unul sau doi șoareci într-un terariu, sau un borcan cu apă în care înnoată doi pești exotici nu înseamnă că ai făcut totul pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe de biologie.

Natura ne pune la dispoziție bogate mijloace pentru a preda în mod intuitiv biologia în școală. Am căutat să folosesc cît mai mult aceste mijloace în munca mea ca profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Bălești, raionul Tîrgu-Jiu. De pildă, trebuia să arăt elevilor de clasa a V-a plante acvatice — lintița și săgetaria, cu ajutorul cărora să demonstrez consumul de acid carbonic și eliminarea oxigenului de către plantele verzi, la lumină. Totodată, trebuia să le fac cunoscute elevilor aceste plante acvatice. Am cercetat împrejurimile și am găsit plantele de mai sus, le-am cules cu mîi și apă și le-am introdus într-un borcan de sticlă. După ce s-a limpezit conținutul, fiecare plantă și-a reluat locul ei obișnuit. Am putut astfel realiza lecția în bune condiții. Am așezat borcanul la întuneric. Urmăream să le fac cunoscută elevilor legătura ce există între plante și animale. Eram convins că trebuie să găsesc alături de aceste plante acvatice și animale ca hidra de apă dulce, parameciul etc. Fiind toamna tîrziu, în mîl erau ouă de hidră. Cercetam în fiecare zi fie la microscop picături de apă, fie cu lupa în interiorul vasului. Am găsit, astfel, paramecii necesari în predarea protozoarelor la clasa a VI-a. După un timp, au apărut și hidre pe firele de sagitaria, multe din ele găsindu-se în faza de înmulțire asexuată prin înmugurire.

In felul acesta mi-am asigurat materialul intuitiv viu, necesar pentru predarea celenteratelor. Cred că nu mai este nevoie să descriu curiozitatea elevilor, interesul cu care observau mișcarea tentaculelor și mersul hidrei, precum și procesul de înmulțire.

Tot în mediul din acest borcan am observat larve de „efemeră", a cărei viață este mai lungă de 2—3 ani în stare larvară, viața adultă fiind numai de 2—3 ore.

Putem realiza multe lucruri în școală, fără cheltuială, numai dacă sîntem preocupați să desfășurăm o activitate pedagogică bazată pe folosirea unui bogat și variat material intuitiv.

CONSTANTIN I. FĂGAȘ
profesor de științe naturale la școala de 7 ani din comuna Bălești, raionul Tîrgu-Jiu

„Ziua directorului"

In scopul întăririi muncii de conducere a școlilor, secția de învățămînt din raionul Tîrnăveni organizează în fiecare lună „ziua directorului". In această zi toți directorii școlilor din raion au posibilitatea să se întîlnească, să discute cele mai variate probleme cu privire la munca lor, să facă schimb de experiență.

Adeseori, în cadrul „zilei directorului" se prezintă și se discută referate ale căror teme privesc îmbunătățirea procesului de învățămînt, întărirea muncii de conducere a școlilor. Pentru ca discuțiile directorilor să fie cît mai rodnice, secția de învățămînt a raionului Tîrnăveni le indică din timp bibliografia pe care trebuie s-o studieze în prealabil.

In „ziua directorului" din luna martie, de pildă, a fost expus un referat cu tema „Consiliul pedagogic — factor hotărîtor în munca de îndrumare a activității instructiv-educative din școală". Referatul a scos în evidență problemele principale de care orice director de școală trebuie să țină seama în organizarea și conducerea ședințelor consiliului pedagogic. S-au arătat, de pildă, obiectivele pe care directorul de școală trebuie să le aibă în vedere la întocmirea ordinei de zi a ședinței consiliului, s-a insistat asupra rolului activ și mobilizator al directorului în consiliul pedagogic, s-a subliniat importanța urmăririi hotărîrilor luate de către consiliul pedagogic etc.

Referatul a înfățișat, de asemenea, și unele aspecte din activitatea practică a consiliilor pedagogice de la școala medie de băieți nr. 1 și de la școala de 7 ani din orașul Blaj, precum și de la alte școli din raion.

Majoritatea directorilor care au participat la discuții au arătat cum își desfășoară el activitatea în cadrul consiliului pedagogic de la școala pe care o conduc. De exemplu, tovarășul Dănilă Iulian, directorul școlii de 7 ani din orașul Blaj, a vorbit despre felul cum urmărește îndeplinirea hotărîrilor luate în consiliul pedagogic. Considerînd că munca directorului nu trebuie să se sfîrșească odată cu încheierea ședinței consiliului pedagogic, ci trebuie să continue pînă cînd hotărîrile luate sînt aplicate în viață, tov. Dănilă Iulian ține o evidență precisă a sarcinilor repartizate de către consiliul pedagogic fiecărui învățător și profesor. Pe baza acestei evidențe el urmărește cum se aduc la îndeplinire sarcinile și informează colectivul cadrelor didactice asupra rezultatelor obținute în muncă de fiecare învățător și profesor din școală.

Alți directori de școli au vorbit despre felul cum organizează el schimbul de experiență între cadrele didactice de la școlile pe care le conduc.

In încheierea lucrărilor „zilei directorului", șeful secției de învățămînt a tras unele concluzii cu privire la discuțiile purtate, arătînd totodată sarcinile care stau în fața școlilor din raionul Tîrnăveni în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

Folosind din plin ajutorul primit în cadrul „zilei directorului", conducătorii școlilor din raionul Tîrnăveni vor reuși să ridice calitatea muncii lor.

AUREL COSTEA

Pentru copiii patriei

Casa pionierilor din Ploești

Viața de partid în instituțiile de învățămînt

Pentru îmbunătățirea muncii didactico-științifice

Gheorghe Constantin
secretar al comitetului raional P.M.R. I. V. Stalin, București

De curînd a avut loc la Institutul politehnic din București adunarea generală a comuniștilor, în cadrul căreia s-a dezbătut darea de seamă a comitetului de partid și s-a ales un nou comitet de partid.

Din darea de seamă prezentată de comitetul de partid și din discuțiile care s-au purtat a reieșit că personalul didactic al Institutului politehnic a obținut o serie de succese în ceea ce privește îmbunătățirea conținutului ideologico-științific al prelegerilor și seminariilor. Sînt tot mai numeroși studenții care acordă o atenție deosebită studiului și, fiind disciplinați, obțin rezultate din ce în ce mai bune la învățătură. In sesiunea din ianuarie 1955, de exemplu, peste o mie de studenți au obținut calificativele „bine" și „foarte bine".

Aceste succese se datoresc în primul rînd activității rodnice desfășurate de organizația de partid din Institutul politehnic, care și-a îmbunătățit munca atît în rîndul cadrelor didactice cît și în mijlocul studenților.

Activitatea membrilor de partid s-a îmbunătățit, de asemenea, ca urmare a întăririi legăturilor organizației de partid cu conducerea Institutului, cu cadrele didactice și cu studenții.

Sub îndrumarea comitetului de partid, comisiile profesionale au analizat activitatea unor colective de catedră, precum și o serie de cursuri. S-a analizat, de pildă, activitatea catedrei de tehnologie, a catedrei de geometrie descriptivă și desen, a catedrelor de matematici, a catedrei de bazele marxism-leninismului, a catedrei de limba rusă. De asemenea, au fost analizate cursurile de rezistența materialelor, organe de mașini, chimie organică, mașini electrice, mașini metalurgice, geografie economică etc. Aceste analize au dus la întărirea vigilenței cadrelor didactice în ceea ce privește conținutul ideologic al prelegerilor și seminariilor.

La îmbunătățirea muncii tuturor catedrelor a contribuit faptul că s-au semnalat o serie de greșeli serioase ale unor catedre care n-au combătut teoriile idealiste în știință. Astfel, în cursul de chimie organică nu s-a combătut teoria mezomeriei, iar în cursul de geografie economică s-a trecut cu ușurință peste unele manifestări idealiste.

Numeroși comuniști au criticat însă comitetul de partid pentru formalismul manifestat în conducerea învățămîntului de partid. Ei au arătat că recrutarea cursanților s-a făcut la întîmplare; cursurile de partid n-au fost în permanență controlate. De asemenea, comitetul de partid a arătat un interes slab ridicării nivelului ideologic atît al comuniștilor cît și al celor fără de partid.

In anul ce s-a scurs, comitetul de partid a acordat o atenție mai mare decît în trecut ridicării nivelului științific al cadrelor didactice, îndrumînd munca lor în ceea ce privește organizarea sesiunii științifice care a avut loc în luna noiembrie 1954. La această sesiune au fost prezentate 68 de comunicări valoroase. Totuși, faptul că numai cîteva din aceste comunicări au fost prezentate de comuniști dovedește slaba lor preocupare pentru munca de cercetare științifică, pentru ridicarea continuă a nivelului lor profesional, dovedește că nu întotdeauna comuniștii au stat în fruntea muncii de cercetare științifică. De altfel, nici pentru comitetul de partid ridicarea nivelului științific al comuniștilor n-a constituit o preocupare permanentă. Această importantă problemă a fost subapreciată și de organizațiile de bază, care n-au urmărit felul în care se desfășoară munca de cercetare științifică a cadrelor didactice și felul cum se pregătesc acestea pentru examenele de aspirantură.

Intărind munca sa în rîndurile studenților, comitetul de partid a îndrumat pe organizatorii de U.T.M., pe organizatorii grupelor sindicale și pe responsabilii grupelor de studenți să-și concentreze atenția asupra educării studenților în spiritul răspunderii față de învățătură. Rezultatele n-au întîrziat să se arate. Astfel, la Facultatea de energetică toți studenții din grupa 407 au promovat integral examenele. De asemenea, au trecut integral examenele toți studenții din grupa 715 de la Facultatea de construcții, mașini și utilaje. Acest fapt dovedește creșterea răspunderii față de învățătură a studenților, întărirea sprijinului acordat acestora de către cadrele didactice și o mai intensă preocupare a organizațiilor obștești în ceea ce privește mobilizarea studenților la învățătură.

In obținerea acestor rezultate a avut un rol deosebit de important și munca politică de masă desfășurată în rîndurile studenților de organizațiile de bază P.M.R. Sub îndrumarea acestora au apărut „gazete fulger" în timpul sesiunii de examene; s-a întărit caracterul mobilizator al articolelor apărute în publicațiile locale „Cucerim cetatea științei" și „Cadre pentru cincinal". Gazetele satirice au combătut cu putere încercările unor studenți de a trece examenele prin fraudă.

Lucrările adunării generale au subliniat faptul că atît comitetul de partid cît și organizațiile de bază s-au preocupat în cursul acestui an școlar mai sistematic de problemele educației comuniste a studenților. La începutul anului școlar comitetul de partid a inițiat consfătuiri ale cadrelor didactice pe facultăți, la care s-au discutat metodele cele mai bune pentru îmbunătățirea continuă a educației comuniste a studenților. Aceste consfătuiri au contribuit la stabilirea unei legături strînse și la lărgirea schimbului de experiență între catedrele disciplinelor generale din anii I și II și catedrele de specialitate din anii III și IV. Considerînd că un rol important în educația comunistă a studenților le revine asistenților utemiști, comitetul de partid a îndrumat comitetul U.T.M. din Institut să organizeze ședințe speciale ale asistenților utemiști, în care s-au dezbătut problemele legate de educarea tineretului studios în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, al dragostei față de muncă, față de profesia aleasă. Aceste acțiuni au contribuit atît la ridicarea nivelului de cunoștințe al studenților, cît și la îmbunătățirea disciplinei lor.

Mai mulți participanți la adunarea generală, printre care tovarășii Stoian Stanciu, Ion Belghieru, Gheorghe Rulea etc., au criticat comitetul de partid pentru faptul că n-a reușit să antreneze toate cadrele didactice în educația comunistă a studenților. Nu toți pedagogii se apropie de studenți, nu toți sînt preocupați să cunoască viața studenților, preocupările lor, greutățile pe care le întîmpină. De asemenea, comuniștii n-au luptat suficient pentru crearea unei opinii juste în rîndurile studenților, pentru ca aceștia să ia atitudine hotărîtă împotriva manifestărilor nesănătoase ale unora dintre colegii lor. Această situație a contribuit la menținerea unor lipsuri în munca și comportarea unui număr de studenți față de cadrele didactice, față de vîrstnici, față de muncă.

Tov. Alexandru Lupu a criticat comitetul de partid pentru formalismul manifestat în munca cu candidații de partid. El a arătat că nu există suficientă grijă pentru creșterea nivelului politic, ideologic și profesional al candidaților în vederea intrării acestora în rîndurile partidului.

Pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățămînt, noul comitet de partid trebuie să pună în centrul preocupărilor sale îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Ținînd seama că în curînd va avea loc sesiunea examenelor de vară, noul comitet de partid va trebui să acorde o atenție deosebită pregătirii și desfășurării examenelor.

Participanții la adunarea generală au adoptat o hotărîre în care sînt prevăzute măsuri pentru îmbunătățirea activității didactico-științifice și pentru îmbunătățirea continuă a muncii de partid în institut.

Pedagogii și părinții

Școala și familia trebuie să meargă mînă în mînă, să colaboreze strîns pentru ca împreună să îndeplinească cu succes deplin marea și frumoasa operă de creștere a tineretului în spirit comunist. Colaborarea acestor doi factori asigură făurirea unui tineret capabil să desfășoare o activitate creatoare, rodnică pentru patria lui. Spre același țel, prin aceleași metode, călăuzite de aceleași idei și de aceeași concepție despre educație, prin mijloace proprii fiecăreia, școala și familia educă pe oamenii noi de care are nevoie construirea socialismului.

Școala este aceea care trebuie să aibă inițiativa, conducerea în această colaborare, pentru că aici muncesc pedagogi, oameni cu pregătire în domeniul educației. Familia, îndrumată de școală, are datoria să continue, în timpul pe care elevii îl petrec acasă, munca educativă. Invățați să folosească cu pricepere multiplele mijloace care le stau la îndemînă, părinții trebuie să aducă un aport considerabil la dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

Părinții trebuie în primul rînd ajutați să înțeleagă marea răspundere pe care o au ei în această operă și, conștienți de aceasta, să aibă în vedere influența pe care o exercită asupra copiilor lor tot ceea ce se întîmplă în viața de acasă. Grija pedagogului trebuie să se îndrepte cu stăruință înspre crearea în familia elevilor a unei atmosfere sănătoase, care să contribuie cu bune rezultate la dezvoltarea acestora.

Problema întăririi colaborării școlii cu familia preocupă tot mai mult cadrele noastre didactice. In planurile de muncă ale școlarilor, în planurile de muncă ale diriginților în special, munca cu părinții ocupă un loc tot mai larg. De asemenea, de la an la an metodele de muncă cu părinții și formele activității comune ale școlii cu familia sînt tot mai variate.

Strînsa colaborare între școală și familie se oglindește cu claritate în situația la învățătură și în disciplina elevilor. Acolo unde pedagogii țin o legătură permanentă cu părinții, nivelul la învățătură al elevilor este ridicat și abaterile de la disciplină din ce în ce mai rare. O asemenea situație se poate întîlni, de exemplu, la școala de băieți nr. 1 din Craiova, unde se desfășoară o muncă sistematică cu părinții elevilor. Aceștia sînt informați la timp de toate măsurile pe care le ia școala în vederea bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ, sînt antrenați să sprijine munca pedagogilor. Ședința cu părinții în care s-a discutat ordinul ministrului Invățămîntului cu privire la disciplina elevilor a fost plină de roade. Părinții au ascultat cu interes cuvintele pedagogilor și, răspunzînd chemării acestora, s-au angajat să fie mereu alături de ei. Ca urmare, elevii respectă acum regulile de disciplină nu numai din îndemnul pedagogilor, dar și din îndemnul părinților, care dovedesc multă exigență față de elevi și privesc cu spirit de răspundere problema disciplinei acestora.

Mult timp școlile reduceau colaborarea cu părinții numai la problemele gospodărești. Comitetele de părinți erau chemate doar să ajute școala la repararea mobilierului, la efectuarea curățeniei, la procurarea materialului sportiv etc. Mai sînt și acum unele școli care subapreciază însemnatul sprijin pe care-l pot da părinții în problemele de educație.

Școala are de multe ori de întîmpinat greutăți mari în munca ei din cauză că unii părinți au păreri nejuste cu privire la educarea copiilor. In unele cazuri, greutățile în buna educare a elevilor sînt pricinuite de nepriceperea părinților, de nepăsarea acestora. In unele familii întîlnim o severitate exagerată față de copii, în altele răsfăț; în unele familii copiii sînt controlați pas cu pas, nu sînt lăsați să-și manifeste în nici un fel inițiativa; în alte familii nu se exercită nici un fel de control, nici o supraveghere asupra copiilor.

Toate acestea arată cît de necesară este îndrumarea pedagogică a părinților. Prima problemă pe care o ridică colaborarea școlii cu familia este atragerea părinților în jurul școlii, este cîștigarea încrederii părinților. Școala trebuie să se bucure de autoritate în fața părinților, pentru ca aceștia să se îndrepte cu încredere spre ea. Aceasta depinde de pedagogi, de ținuta lor, de priceperea lor. Părinții vin cu încredere la școală dacă știu că acolo găsesc înțelegere, că vor primi o îndrumare competentă pentru a-și putea educa cît mai bine copiii.

Sînt nenumărate prilejuri pentru ca pedagogii să discute cu părinții despre educație: vizitele părinților la școală, vizitele pedagogilor la domiciliul elevilor, ședințele periodice organizate de școală pentru părinți etc. Oricare ar fi forma de activitate folosită, pedagogul trebuie să dovedească părinților grija și interesul lui pentru cît mai buna pregătire a elevului pentru viață, pentru dezvoltarea înclinațiilor pozitive ale acestuia, pentru prevenirea greșelilor.

Se întîmplă uneori ca strădania școlii de a-și apropia părinții să nu fie încununată de succes. Acest lucru trebuie să dea de gîndit pedagogilor. Oare, în asemenea cazuri, nu-i de vină pedagogul care „se poartă de sus" cu părinții, care este lipsit de tact în relațiile cu ei, care manifestă neîncredere în posibilitatea părinților de a înțelege problemele pedagogice?

Invățătorii și profesorii de la școala nr. 6 de băieți din Turnu Severin au înțeles la timp că discutarea lipsită de tact a situației la învățătură și a disciplinei elevilor în ședințele cu părinții îi îndepărtează pe aceștia. De aceea, ei discută problemele mai spinoase nu în ședințe cu toți părinții, ci cu fiecare părinte în parte. De asemenea, pentru că în ședințe unii părinți ezitau să pună întrebări, școala a încercat o altă cale: le-a propus să adreseze întrebări scrise, și numai răspunsul la aceste întrebări să fie dat în ședințe plenare. Incercarea a avut succes. Părinții au pus întrebări interesante, dovedind că-i preocupă îndeaproape probleme însemnate și variate de educație.

Prezența părinților la ședințele organizate în școală este cu atît mai largă cu cît aceste ședințe au un conținut mai variat și interesant. Ședințele aride, plictisitoare, prea lungi, în care vorbesc doar pedagogii, în timp ce părinții nu sînt ascultați, nu se bucură desigur de atenția acestora. Multe școli, preocupîndu-se de îmbunătățirea ședințelor cu părinții, au reușit să-i apropie pe aceștia de școală. La ședințele organizate pentru părinți de școala de 7 ani din comuna Băilești se fac proiecții de diafilme. S-au prezentat astfel pentru părinți diafilmele: „Cum să ne creștem copiii", „Mitrea Cocor", „La noi în sat", „Iarovizarea plantelor" etc. In unele școli expozițiile de caiete și lucrări ale elevilor sînt un stimulent bun pentru părinți care, văzînd realizările unor elevi, îi îndeamnă pe copiii lor să execute și ei lucrări la fel de frumoase, să-și țină și ei caietele în aceeași ordine.

In ședințele cu părinții trebuie să li se facă cunoscute acestora toate măsurile pe care le ia școala pentru ca părinții să le sprijine. Acum, de pildă, școala desfășoară o muncă intensă pentru pregătirea examenelor. Elevii trebuie să depună eforturi mai mari în această perioadă cînd se desfășoară lecții de recapitulare, cînd vor avea loc lucrări de control etc. Bunele rezultate ale muncii în această etapă, pregătirea cu succes a examenelor depind în mare măsură de sprijinul părinților. Iată de ce școala trebuie să discute cu ei problema pregătirii examenelor, să le arate ce au de făcut: să creeze copiilor lor condiții mai bune de învățătură, să nu-i supraincarce cu munci gospodărești, să nu-i împiedice să vină regulat la școală, să le lase suficient timp pentru odihnă etc.

Necesitatea de a da îndrumări tot mai largi și mai adînci părinților a îndemnat unele școli să organizeze pentru aceștia lectorate, adevărate școli în care li se fac cunoscute părinților principiile educației comuniste, metodele cele mai bune de educație. Un astfel de lectorat pentru părinți funcționează, de exemplu, pe lîngă școala de 7 ani nr. 2 cu limba de predare maghiară din Sighet. Conferințele prezentate în cadrul lectoratului sînt urmate de discuții care oglindesc nu numai interesul părinților pentru problemele de educație, dar și creșterea priceperii lor pedagogice, cunoașterea celor mai bune metode de educație.

Experiența pedagogilor care au știut să folosească variate căi pentru atragerea părinților în jurul școlii trebuie să fie larg răspîndită. Toate școlile patriei noastre trebuie să-și apropie părinții, trebuie să pună marea lor forță în slujba țelului principal al învățămîntului: educarea unor oameni de ispravă, înarmați cu înaltele trăsături ale moralei comuniste.

M. MANEA

Pentru ca munca pe parcela experimentală să dea bune rezultate

Realizînd sarcinile trasate școlii prin proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, învățătorii și profesorii de științe naturale trebuie să acorde o mare atenție muncii pe parcela experimentală, menită să înarmeze elevii cu cunoștințe și deprinderi de muncă agricolă, să dezvolte dragostea lor pentru agricultură.

Pentru a-i ajuta pe învățătorii și profesorii de științe naturale să răspundă cu cinste sarcinilor ce le revin în această privință, cabinetul pedagogic al regiunii Timișoara a luat o serie de măsuri care vor contribui la ridicarea nivelului activității pe parcela experimentală.

Una din aceste măsuri o constituie îndrumarea de către cabinet a cercului pedagogic al profesorilor de științe naturale din Timișoara pentru realizarea unei strînse legături cu Institutul agronomic. In acest fel profesorii au posibilitatea să-și împrospăteze cunoștințele, să cunoască cele mai noi cuceriri ale științei sovietice și ale cercetătorilor din țara noastră și, mai ales, să participe la executarea unor lucrări practice care necesită o deosebită pricepere.

Odată cu venirea primăverii, roadele legăturii școlilor cu Institutul agronomic au și început să se arate. Profesorii de științe naturale din orașul Timișoara participă la anumite lucrări practice organizate în cadrul Institutului. De exemplu, au participat pînă acum la executarea a două lucrări practice cu temele: „Dăunătorii culturilor" și „Hibridări vegetative și sexuate".

In cadrul primei lucrări profesorii au cunoscut nu numai cei mai importanți dăunători ai culturilor din regiunea Timișoara, ci și mijloacele practice de combatere a lor. Aceasta i-a ajutat mult în predarea lecției „Dăunătorii locali" la clasa a VI-a și contribuie la mai buna pregătire a muncii practice de combatere a dăunătorilor culturilor, pe care vor trebui să o desfășoare cu elevii.

Un ajutor însemnat au primit profesorii de științe naturale și prin participarea la lucrările cu tema „Hibridări vegetative și sexuate". Aici s-au întrebuințat ca material spice de grîu (din anul trecut), ramuri de salcie, roșii crescute în seră etc.

Profesorii de științe naturale și-au dat seama de importanța deosebită pe care o au aceste lucrări și le-au inclus și în planul lor de muncă pe parcelele experimentale școlare. De exemplu, la școala pedagogică de fete se vor organiza pe parcelă lucrări de hibridare, mai ales cu elevele anului IV, viitoare învățătoare, pentru ca atunci cînd vor ajunge la locurile lor de muncă în sate să poată împărtăși țăranilor muncitori cunoștințele de care au nevoie pentru sporirea producției agricole.

In același scop, al îmbunătățirii muncii pe parcelele școlare, cabinetul pedagogic al regiunii Timișoara a îndrumat cercul pedagogic al profesorilor de științe naturale să prevadă în activitatea sa lucrări practice în legătură cu pomicultura și legumicultura.

De asemenea, cabinetul pedagogic regional a îndrumat pe învățătorii și profesorii de științe naturale din cuprinsul regiunii să țină o legătură strînsă cu secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale, deoarece inginerii agronomi sau zootehnicieni de la aceste secții le vor putea da un ajutor efectiv în vederea mai bunei executări a lucrărilor practice pe parcelă.

Folosind în mod sistematic ajutorul specialiștilor și al practicienilor, învățătorii și profesorii de științe naturale din regiunea Timișoara vor putea îmbunătăți în mare măsură activitatea desfășurată cu elevii pe parcela experimentală.

ION PĂTRAȘCU
metodist la cabinetul pedagogic regional din Timișoara

Răspundem la întrebările cititorilor

În legătură cu programul școlar

Colectivul pedagogic al școlii de 7 ani din Dobrovăț, raionul Codăești, regiunea Iași, ridică următoarea problemă: Școala de 7 ani din Dobrovăț are un local încăpător, cu săli suficiente, care dau posibilitatea ca toate clasele (I—VII) să învețe dimineața într-un singur schimb. Totuși, secția de învățămînt a raionului a cerut ca elevii să fie împărțiți pe două schimburi: dimineața, clasele V-VII, iar după amiază clasele I-IV. Nu e mai just oare, se întreabă colectivul pedagogic al școlii, să se învețe într-un singur schimb, dimineața?

Cercetările efectuate în domeniul igienei școlare au dovedit că, în genere, la sfîrșitul programului, elevii din schimbul al doilea dau dovadă de apatie, moleșeală, de o activitate mai redusă. Cum se explică acest lucru? Deoarece elevii din schimbul al doilea își pregătesc lecțiile dimineața și nu au timp suficient să se odihnească înainte de programul școlar de după amiază, efortul pe care îl depun în timpul lecțiilor, la școală, e mai mare ca al elevilor din schimbul întîi, ceea ce are ca rezultat apariția inhibiției supraliminare la sfîrșitul programului școlar.

De aici și concluzia că, oriunde condițiile materiale o permit, e foarte indicat ca întreaga activitate școlară a elevilor să se desfășoare dimineața, într-un singur schimb. De aceea, credem că e justificată cerința cadrelor didactice de la școala de 7 ani din Dobrovăț, ca atît elevii din clasele I-IV cît și cei din clasele V-VII să învețe dimineața. Invățînd dimineața, într-un singur schimb, elevii școlii, de la clasa I pînă la clasa a VII-a, vor fi permanent în contact unii cu alții, ceea ce va duce la întărirea colectivului de elevi pe școală. In plus, va fi mai ușor să se desfășoare în bune condiții activitatea extrașcolară a elevilor după amiază. Pentru a da elevilor posibilitatea să se odihnească suficient, este recomandabil ca, în școlile unde elevii învață într-un singur schimb, programul să înceapă de la ora 9 dimineața.

Acolo unde condițiile materiale cer ca să se învețe în două schimburi, în nici un caz nu e indicat să se programeze clasele I-IV după amiază, deoarece la elevii mai mici oboseala se manifestă mult mai repede.

Secția de învățămînt a raionului Codăești ar trebui să țină seama de aceste cerințe ale igienei școlare în recomandările ce le face școlilor din raion.

DESFĂȘURAREA LECȚIILOR DE GRAMATICĂ

Continuăm să publicăm, în ajutorul învățătorilor cuprinși la cursul organizat de Institutul central pentru perfecționarea cadrelor didactice, extrase din unele materiale bibliografice indicate pentru acest curs, care au fost tipărite într-un tiraj restrîns.

LECȚII PENTRU COMUNICAREA NOILOR CUNOȘTINȚE

Fiecare temă gramaticală presupune un șir de lecții pentru explicarea noilor cunoștințe. In aceste lecții se poate constata dacă învățătorul folosește metodele cele mai juste în predarea materialului nou.

Invățătorul trebuie să stăpînească măestria de a alcătui și desfășura acest tip de lecții.

In cele ce urmează vom arăta etapele fundamentale ale unei astfel de lecții.

1. **Reîmprospătarea cunoștințelor elevilor în vederea însușirii materialului nou.** In clasa I-a, la predarea lecției despre consoane, elevii își amintesc ce sînt vocalele, care sînt vocalele în limba romînă și cum se pronunță; în clasa a II-a, înainte de a se trece la studierea părților principale de propoziție, elevii își reamintesc despre cuvintele din propoziție care răspund la întrebările cine? și ce face?; în clasa a III-a, cu prilejul predării adjectivului, elevii își reamintesc despre substantive, nume de lucruri și ființe, precum și despre însușirile lucrurilor și ființelor (elevii dau exemple de diferite lucruri din clasă și arată prin ce se deosebesc unele de altele: tablouri — mai mici, mai mari; creioane — roșii, albastre); în clasa a IV-a, noțiunea de atribut va fi precedată de reîmprospătarea cunoștințelor despre adjective și alte părți de vorbire ce lămuresc substantivul.

Această reamintire a cunoștințelor gramaticale învățate anterior contribuie la însușirea conștientă a materialului nou în măsura în care se poate stabili o legătură logică între cunoștințele noi și cele învățate la lecțiile precedente. In afară de aceasta, reîmprospătarea cunoștințelor necesare pentru însușirea materialului nou asigură o desfășurare normală a lecției, fiindcă în condițiile acestea învățătorul nu se va vedea silit să întrerupă mersul firesc al lecției noi, spre a se ocupa de repetarea cunoștințelor din lecțiile precedente strîns legate de noul material.

2. — **Anunțarea subiectului lecției.** Pentru ca elevii să înțeleagă mai limpede întreaga desfășurare a lecției trebuie să li se comunice care este subiectul ei. De exemplu: „Noi știm din lecțiile trecute ce sînt substantivele comune. Astăzi vom învăța ce sînt substantivele proprii".

Aceste două momente (reîmprospătarea cunoștințelor și anunțarea subiectului lecției) pot alterna între ele. Astfel, învățătorul poate proceda invers: „Astăzi vom învăța despre substantivele proprii. Să ne amintim ce sînt substantivele, de cîte feluri sînt ele, ce se numește substantiv comun".

3. — **Explicarea materialului nou.** A explica materialul nou înseamnă a arăta elevilor esența unor fenomene gramaticale în limbă. Pe baza exemplelor ce se analizează elevii sînt conduși să formuleze concluzii, reguli, definiții. Explicarea materialului nou cuprinde două momente distincte:

a) **Analiza textului, a exemplelor** care dezvăluie fenomenul gramatical ce se studiază. Dacă lecția nouă se desfășoară în jurul unei teme care cere o generalizare, atunci analiza trebuie să pornească de la un număr suficient de exemple variate și convingătoare, care duc la concluzia respectivă. Pentru a ajunge la noțiunea de adjectiv, se analizează exemple conținînd cuvinte care exprimă diferite însușiri ale ființelor și lucrurilor: mărime, formă, culoare, miros, gust etc.

Ca să definim verbul, se iau exemple de verbe care arată acțiunea, starea lucrurilor sau a ființelor.

In predarea temelor, ca de pildă numărul și genul substantivelor, numeralul etc., care nu cer o largă generalizare a exemplelor concrete, concluzia se dă odată cu analiza primului exemplu.

b) **Formularea concluziei.** Concluzia se formulează uneori de către elevi, iar alteori de către învățător. Aceasta depinde de caracterul temei. La temele care cer o largă generalizare trebuie să tindem ca elevii înșiși să găsească o formulare aproximativă a concluziei. In acest caz, învățătorul îi poate ajuta pe elevi fie prin întrebări corespunzătoare, fie indicîndu-le ordinea firească a ideilor sau recurgînd la cazuri analoage.

De exemplu, cu prilejul tratării temei „desfacerea silabelor în sunete", învățătorul, pornind de la propozițiile date de elevi, pune următoarele întrebări ajutătoare: Din cîte cuvinte este alcătuită această propoziție? Care este primul, al doilea, al treilea cuvînt din propoziție? Din cîte silabe este format primul cuvînt? Din cîte sunete este formată prima silabă a cuvîntului?

Concluzia la care ajung elevii înșiși: „propoziția este formată din cuvinte; cuvîntul este alcătuit din silabe; silaba este alcătuită din sunete".

Un alt exemplu: generalizînd observațiile asupra prefixului, învățătorul le dă elevilor, pentru formularea concluziei, planul concis, și anume: 1. partea de cuvînt; 2. locul; 3. importanța; 4. ortografia.

In unele cazuri se poate recurge la analogie. De exemplu: formularea definiției propoziției exclamative poate fi dată elevilor în comparație cu propoziția interogativă, cunoscută dinainte.

Totuși, sarcina formulării definitive a concluziei revine învățătorului.

In unele cazuri, cum este, de pildă, lecția despre genul substantivelor la clasa a III-a, nu are nici un sens formularea de către elevi a concluziei, concluzie la care de altfel elevii nici n-ar putea ajunge. Invățătorul anunță pur și simplu că substantivele care primesc la numărul singular „un" iar la numărul plural „doi" sînt de genul masculin, cele care primesc „o" la singular și „două" la plural sînt de genul femenin, iar substantivele de genul neutru primesc „un" la numărul singular și „două" la numărul plural.

La toate lecțiile, formularea regulii sau a definiției gramaticale se confruntă prin lectură cu cea din manual, dîndu-se explicațiile cuvenite.

4. — **Fixarea concluziei.** Munca pentru fixarea concluziei constă pe de o parte în alegerea exemplelor care o întăresc, iar pe de altă parte în analiza materialului propus de învățător sau existent în manual.

In felul acesta, elevii se deprind să găsească exemple concrete din vorbire pentru ilustrarea regulii gramaticale și să aplice regula generală la cazuri particulare. Aceasta este prima fază din procesul de fixare a cunoștințelor noi. După aceasta, urmează un șir de lecții ce cuprind un sistem de exerciții ce au ca scop fixarea cunoștințelor gramaticale însușite. Fixarea concluziei în prima fază constituie în același timp și o verificare: în ce măsură elevii și-au însușit materialul nou. Munca pentru consolidarea cunoștințelor implică greutăți de grade diferite. Astfel, e mai ușor pentru elevi să sublinieze vocalele sau consoanele din cuvinte date decît să complecteze cuvinte date cu vocale sau consoane lipsă.

5. — **Tema pentru acasă.** La darea temei pentru acasă, învățătorul lămurește împreună cu elevii conținutul ei și dă indicații precise cu privire la modul cum trebuie întocmită.

ANALIZA GRAMATICALĂ

Formele muncii pentru fixarea cunoștințelor gramaticale sînt verificate. In primul rînd, trebuie să indicăm analiza gramaticală. Importanța analizei gramaticale ca mijloc pentru fixarea cunoștințelor constă în aceea că îi deprinde pe elevi să se orienteze în fenomenele de limbă, îi învață să aplice concluzii, reguli și definiții la exemple particulare și să generalizeze cazuri concrete.

Analiza gramaticală are o importanță deosebită pentru însușirea ortografiei și a punctuației. Adeseori elevii fac greșeli în scris nu fiindcă nu cunosc diferite reguli ortografice, ci pentru că ei nu pot recunoaște cazurile concrete la care se aplică regulile învățate. Astfel, elevii pot cunoaște regula după care substantivele feminine primesc terminația „e" sau „i" la cazurile genitiv și dativ singular și totuși ei scriu: „culoarea frunzii" în loc de „culoarea frunzei" și „blana vulpei" în loc de „blana vulpii", fiindcă nu au ținut seamă de terminația nominativului plural al acestor substantive.

Un mijloc important pentru înlăturarea unor astfel de greșeli este analiza gramaticală. Avantajul pe care îl prezintă analiza gramaticală ca mijloc pentru fixarea cunoștințelor constă în aceea că învățătorul scoate concluziile, regulile și definițiile necesare cu ajutorul elevilor. Fixarea cunoștințelor gramaticale se poate face nu numai în cadrul unor lecții speciale de analiză, ci și cu prilejul lecțiilor de citire, de dezvoltare a vorbirii, de compunere, de corectare a greșelilor în lucrările scrise de elevi. De obicei, analiza gramaticală trebuie folosită la toate lucrările în legătură cu limba.

Folosind cît mai des analiza gramaticală, elevii se deprind să recunoască cu ușurință categoriile gramaticale (părțile de vorbire — substantiv, adjectiv etc. — gen, număr, declinare, conjugare etc.).

Analiza gramaticală poate fi orală și scrisă, parțială (cînd urmărește deprinderea numai a unor reguli gramaticale învățate) și complectă (cînd îmbrățișează întreaga materie parcursă). Analiza parțială constituie un element pe care se sprijină analiza complectă. De aceea este necesar să se arate cum trebuie să se desfășoare o analiză complectă.

Analiza gramaticală poate fi morfologică și sintactică. Analiza morfologică se ocupă de părțile de vorbire și de formele lor. Cu ocazia analizei morfologice se poate analiza de asemenea componența cuvintelor.

Analiza sintactică trebuie să fixeze deprinderi de a recunoaște, pe de o parte, părțile de propoziție pe baza legăturii logice dintre cuvinte, iar pe de altă parte tipurile de propoziție.

De analiza morfologică este legată analiza ortografică, iar de cea sintactică este legată întrebuințarea punctuației. De asemenea, un loc important îl ocupă și analiza fonetică. Studiul componenței cuvintelor și explicarea înțelesului lor poate interveni în orice formă de analiză gramaticală.

Ca material pentru analiza gramaticală pot servi exemplele luate din manualul de gramatică, textele din cărțile de citire, exemplele propuse de învățător, precum și cele alcătuite de elevi.

Propozițiile alese pentru analiză trebuie să corespundă cunoștințelor gramaticale pe care le au elevii, să se distingă prin claritate, precizie și să exprime în mod clar subiectul și predicatul. Subiectul trebuie să fie exprimat printr-un substantiv sau pronume personal, iar predicatul printr-un verb; numărul părților secundare de propoziție nu trebuie să fie prea mare.

Firește, în școala elementară predomină analiza parțiala. Totuși, în perioada recapitulării materiei, mai ales la sfîrșitul anului, e necesar să recurgem la analiza gramaticală complectă.

Să luăm ca exemplu pentru analiză următoarea propoziție: „O luntre aurită veghea pe undele limpezi" din basmul „Făt frumos din lacrimă", de Mihai Eminescu.

De obicei, înainte de a se trece la analiza propoziției, învățătorul indică de unde a fost luat exemplul.

Orice analiză este precedată de analiza cuvintelor necunoscute (analiza lexicală). In exemplul de mai sus se cere să fie lămurite cuvintele „veghea" și „undele" printr-o discuție cu elevii, condusă de învățător. Se va arăta că prin „a veghea" înțelegem a păzi, a sta de strajă, a observa (în înțeles figurat); „undele" sînt mișcările ușoare ale apei sub influența adierilor de vînt.

La sfîrșitul anului, la clasa a IV-a, înainte de a se trece la o analiză sintactică complectă se face analiza propoziției și anume, dacă este: a) simplă sau dezvoltată; b) enunțiativă, interogativă sau exclamativă.

După aceste indicații, elevii vor arăta că propoziția „o luntre aurită veghea pe undele limpezi" este dezvoltată, fiindcă în afară de subiect și predicat cuprinde și părți secundare; este enunțiativă, pentru că autorul ne face cunoscut, ne redă în ea un aspect din natură.

Analiza propoziției începe cu aflarea părților principale. Cel mai nimerit este ca elevii să fie deprinși a afla concomitent atît subiectul, cît și predicatul.

Uneori, elevii află cu mai multă ușurință predicatul propoziției decît subiectul, deoarece adeseori subiectul se confundă cu complementul, mai ales cînd răspunde la întrebarea ce? (de pildă: „Toamna, vîntul scutură frunzele") Elevii însă nu pot confunda predicatul cu alte părți de propoziție, întrucît el se exprimă prin verb și are întrebările sale specifice (ce face? ce a făcut? ce va face?). Aflînd predicatul, elevii pot găsi lesne și subiectul, conducîndu-se după legătura logică dintre cuvinte (cine face lucrarea? la cine se referă? etc). In prima propoziție dată ca exemplu, elevii vor găsi cu ușurință subiectul și predicatul. In cel de al doilea exemplu („Toamna, vîntul scutură frunzele"), elevii vor fi înclinați să creadă că toamna este subiectul. Numai pornind de la analiza predicatului („scutură") se recunoaște că partea de propoziție care face această lucrare este vîntul (subiect), iar partea de propoziție care suferă lucrarea, „frunzele", este complement; „toamna", deși s-ar putea confunda cu „vîntul" și „frunzele" în ce privește cazul, nu este nici subiect, nici complement direct, ci complement circumstanțial de timp, fiindcă arată timpul în care se petrece această acțiune.

Analiza morfologică, adică analiza părților de vorbire și a formelor gramaticale respective, este mai indicat să aibă loc după analiza sintactică a întregii propoziții, fiindcă multe forme, mai ales ale cazurilor, se determină cu precizie de către elevi în cadrul propoziției, pe baza legăturii logice dintre cuvinte. Substantivul „o luntre" (din propoziția „o luntre aurită veghea...") este la cazul nominativ și nu la cazul acuzativ, fiind subiect în propoziție; adjectivul „aurită" este la cazul nominativ, fiind atribut în propoziție.

Predicatul „veghea" este exprimat printr-un verb la timpul trecut, numărul singular, fiindcă subiectul propoziției, „o luntre", e la numărul singular; „pe undele" este complement circumstanțial de loc în propoziție.

„Limpezi" este adjectiv — se acordă în gen, număr și caz cu substantivul pe care-l lămurește și este atribut în propoziție.

Analiza morfologică poate fi făcută și independent de cea sintactică. Ea se recomandă mai ales atunci cînd părțile de vorbire și formele lor gramaticale se recunosc ușor, fără a le raporta la rolul lor sintactic.

De asemenea, e necesar ca analiza gramaticală parțială să aibă loc după ce elevii au căpătat anumite cunoștințe gramaticale. Astfel, după ce s-a dat noțiunea despre verb, se face analiza unui text numai în ce privește formele verbului; celelalte părți de vorbire (substantive, adjective) nu se analizează, fiindcă aceasta ar distrage atenția elevilor de la tema respectivă.

La analiza unei propoziții, părți de propoziții omogene, e suficient să se facă numai analiza părților omogene, fără să ne ocupăm și de celelalte părți de propoziție, căci în acest caz atenția elevilor va fi abătută de la scopul principal. Totuși, cînd elevii fac greșeli în analiza gramaticală, arătînd, de pildă, că un substantiv este verb, e necesar să se lămurească deosebirea dintre aceste două părți de vorbire, subliniindu-se sensul și caracteristicile fiecăruia.

După ce s-a studiat în întregime un capitol oarecare, analiza gramaticală parțială capătă un caracter mai larg.

Pentru analiza gramaticală parțială, este bine să se folosească texte literare cunoscute de elevi. De exemplu, pentru fixarea noțiunii despre adjectiv, se poate da elevilor să găsească adjectivele legate de substantivele la care se referă în poezia „Cositul", de V. Alecsandri, sau în bucata „Răsăritul de soare" de Al. Vlahuță.

Pentru fixarea cunoștințelor elevilor privind vocativul, pot fi folosite fabule cunoscute de elevi, ca, de pildă, „Musca" și „Doi raci" de Al. Donici.

Este important ca textul ales pentru fixarea cunoștințelor gramaticale să cuprindă un număr suficient de exemple corespunzătoare scopului urmărit.

(Extrase din „Metodica limbii romîne (Gramatica) pentru școlile elementare (clasele I—IV)", Editura de stat didactică și pedagogică, 1953).

Consfătuirea metodiștilor din regiunea Ploești

Apreciind în mod just rolul deosebit de important pe care-l are munca metodică în lupta pentru ridicarea nivelului pedagogic al predării, cabinetul pedagogic al regiunii Ploești a luat măsuri pentru îmbunătățirea muncii metodice atît la cabinetele pedagogice raionale, cît și în cadrul cercurilor pedagogice și al colectivelor metodice din fiecare școală. Una din aceste măsuri o constituie consfătuirea organizată în zilele de 24 și 25 martie 1955 cu responsabilii cercurilor pedagogice din toate raioanele regiunii, cu inspectorii care răspund de activitatea metodică în raioane, precum și cu responsabilii comisiilor muncii de masă în producție, de la comitetele sindicale raionale. Obiectivul acestei consfătuiri a fost ca, pe baza analizei muncii metodice desfășurate în cele trei pătrare care au trecut, să se poată alege căile cele mai potrivite pentru a se realiza în cursul pătrarului IV o îndrumare metodică a cadrelor didactice mai susținută și cu un nivel pedagogic mai ridicat.

În cadrul consfătuirii s-au lămurit pe larg probleme legate direct de munca metodistului și a inspectorului școlar care răspunde de munca metodică. Discuții ample s-au dus mai ales pe marginea celor două referate prezentate în ședința plenară: „Munca metodică în raionul Pucioasa în perioada ianuarie-martie 1955" și „Activitatea cercului pedagogic al directorilor de la școlile de 7 ani și medii din raionul Cîmpina".

Referatul cu privire la munca metodică în raionul Pucioasa a insistat mai ales asupra seriozității cu care se străduiesc metodiștii să-i îndrumeze pe învățători și profesori în legătură cu metodele de predare ce trebuie folosite după specificul fiecărei lecții în parte. Referatul a apreciat în mod deosebit atitudinea metodiștilor de limba română, matematică, fizică și limba rusă, care nu s-au mulțumit cu îndrumările date, ci au ținut ei înșiși lecții la clasele învățătorilor și profesorilor care aveau nevoie de un ajutor mai substanțial. De asemenea, s-a subliniat ca o latură pozitivă a muncii metodice în raion faptul că metodiștii, constatînd că învățătorii și profesorii din comunele Vîrfuri, Vișinești, Runcu, Doicești folosesc în mică măsură material didactic, au ținut ei înșiși lecții demonstrative la școlile din aceste comune.

Referatele au cuprins exemple concrete privitoare la activitatea metodiștilor. Astfel, s-a arătat felul de a munci al tovarășei Codreanu Elena. Prin îndrumările pe care le dă, prin vizitele dese la școli și mai ales prin lecțiile pe care le ține la clasele celor pe care-i îndrumează, obține rezultate din ce în ce mai bune în îmbunătățirea predării limbii române la școlile din raion.

Cel de al doilea referat, cu privire la munca cercului pedagogic al directorilor din raionul Cîmpina, a oglindit mai ales preocuparea membrilor acestui cerc de a cunoaște îndeaproape producția industrială și agricolă a raionului, trecutul lui istoric, pentru a putea îndruma cu pricepere colectivele pe care le conduc în legarea strînsă a teoriei de practică, de viață, în desfășurarea procesului instructiv-educativ. În acest scop membrii cercului pedagogic au vizitat întreprinderea carboniferă din Filipeștii de Pădure, gospodăria agricolă colectivă din aceeași comună, Muzeul Doftana.

Un ajutor însemnat au primit metodiștii din raioane și prin participarea la ședințele ținute de cercurile pedagogice pe specialități ale profesorilor din orașul Ploești. De pildă, la ședința directorilor de școli, tovarășul Zangor Gheorghe, directorul școlii de 7 ani nr. 26 de băieți, școală care constituie un exemplu demn de urmat în ceea ce privește curățenia, ordinea și disciplina, a vorbit despre atenția pe care o acordă în școală problemelor studierii și cunoașterii personalității elevilor, organizării regimului zilnic, educării elevilor în spiritul cinstei și sincerității, îndrumării cadrelor didactice în procesul organizării și desfășurării repetării materiei. El a insistat mai ales asupra felului cum realizează în școala pe care o conduce orientarea elevilor către munca productivă. De pildă, i-a condus pe elevi la stațiunea de mașini și tractoare, unde i-a ajutat să observe tot procesul de producție, să cunoască viața tractoriștilor, preocupările lor, succesele obținute.

În general, participanții la consfătuire au manifestat un viu interes pentru clarificarea diferitelor probleme ce se ridică în procesul muncii metodice. Astfel, tovarășii metodiști au ridicat, printre altele, problema dacă este just ca metodistul să țină sau nu lecții în munca sa de îndrumare, dacă membrii cercurilor pedagogice trebuie să citească înainte sau după lecție planul lecției deschise. Din schimbul de păreri ce s-a născut pe marginea acestor probleme, ca și din precizarea făcută de către tovarășul C. Bender, delegatul Institutului interregional de perfecționare a cadrelor didactice, au reieșit clar atît necesitatea ținerii lecțiilor de către metodiști, acolo unde se simte nevoie, cît și necesitatea citirii planului lecției deschise de către toți membrii cercului înainte de desfășurarea lecției.

În analiza unor referate, ca și a unor lecții deschise ținute în cadrul cercurilor, un număr însemnat de metodiști au dovedit un spirit critic dezvoltat, reușind să scoată la iveală serioase lipsuri. La unele specialități, însă, au participat prea puțini metodiști la discuții, iar la altele, majoritatea participanților la consfătuire nu au sesizat greșelile esențiale. De exemplu, în analiza lecției deschise ținute de prof. Paul Popescu în cadrul cercului de istorie, lecție care avea ca temă „Moldova, Țara Românească și Transilvania în veacul al XVII-lea", tovarășii profesori și metodiști, deși au făcut unele observații interesante, nu au luat totuși poziție față de greșelile serioase pe care le-a avut tovarășul Paul Popescu în desfășurarea lecției. De pildă, contrar indicațiilor Ministerului Învățămîntului, tovarășul Popescu a supraîncărcat lecția cu cunoștințe care nu sînt prevăzute în programă. Astfel, le-a vorbit elevilor despre pacea de la Bucureș 1672, despre Sobieski, despre victoria de la Juravna, despre pacea de la Carlovitz, despre diferiți principi ai Transilvaniei ca Racoczy I și Racoczy II, Mihail Apaffy. În schimb, problemele social-economice în Transilvania, care meritau o atenție deosebită, au fost tratate superficial. Profesorii de istorie din oraș și metodiștii nu au avut nimic de spus despre acest lucru.

O situație asemănătoare a existat și în cercul de limba rusă. Deși programa școlară atrage atenția că la clasele V-VII definițiile nu trebuie să fie date în limba rusă, cu toate acestea, la lecția deschisă ținută la clasa V-a s-au cerut definiții în limba rusă. Cadrele didactice, în loc să critice acest lucru, l-au apreciat ca pozitiv.

Aceste greșeli oglindesc atît lipsurile cabinetului pedagogic regional, care nu a asigurat prin metodiștii respectivi un ajutor efectiv pentru tovarășii care au ținut lecțiile, cît și lipsurile reale ale unor metodiști, care nu cunosc bine problemele.

Cu toate aceste lipsuri, consfătuirea a constituit un bogat schimb de experiență. Tovarășii metodiști au arătat și greutățile pe care le întîmpină cadrele didactice cuprinse la cursurile de perfecționare din cauza lipsei de material bibliografic și, mai ales, din cauza supraîncărcării cu sarcini multiple și necorespunzătoare.

Dacă tovarășii metodiști de la cabinetul pedagogic regional ar fi pregătit această consfătuire mai din timp și cu probleme mai delimitate este clar că rezultatele ar fi fost mai bune. În orice caz, metodiștii au învățat mult din această consfătuire și, reîntorși la locurile lor de muncă, vor reuși să îndrumeze cu mai multă pricepere munca metodică de la raioane, din cercurile pedagogice și din școli, pentru încheierea cu succes a anului școlar.

Pregătirea examenelor

Cadrele didactice de la școala de 7 ani din Podul Iloaiei desfășoară o muncă susținută pentru pregătirea elevilor în vederea examenelor. În acest scop, pedagogii folosesc diferite forme de ajutorare a elevilor rămași în urmă ca: buna organizare a orelor de meditație, repetarea în laboratorul școlii a unor experiențe etc.

Într-o ședință a consiliului pedagogic cadrele didactice au analizat rezultatele obținute de elevi la învățătură și au luat unele măsuri de îndreptare a lipsurilor care mai persistă în munca de înarmare a elevilor cu cunoștințe temeinice. Directorul școlii și-a intensificat activitatea de control și de îndrumare a muncii care se desfășoară în școală.

ANA COSTANDACHE
școala de 7 ani
Podul Iloaiei

★ ★

La școala pedagogică nr. 1 din Satu Mare a fost amenajată de curînd o „cameră a poveștilor". Aici elevii pot vedea planșe și albume care reprezintă scene din diferite basme și povestiri.

În clișeu: În „camera de povești" elevele clasei a III-a a școlii elementare de pe lîngă școala pedagogică nr. 1 ascultă povestea „Peștișorul de aur".

★ ★

Pentru îmbunătățirea muncii personalului de îngrijire din școli

De curînd, secția de învățămînt și comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din orașul Iași au organizat o consfătuire cu personalul de îngrijire din școlile de 7 ani, din școlile medii și din instituțiile preșcolare ale orașului. Au participat la consfătuire și directorii școlilor.

Tovarășul Constantin Vasile, îngrijitor la școala de 7 ani nr. 11, a prezentat o dare de seamă asupra muncii duse de îngrijitori în școli. Scoțînd la iveală atitudinea justă pe care o au unii tovarăși atît în munca de îngrijire a școlii cît și față de elevi, referatul a arătat modul cum poate contribui personalul de îngrijire la asigurarea unor condiții cît mai bune pentru îmbunătățirea muncii în școli. Totodată, referatul a criticat atitudinea greșită pe care o au unii tovarăși îngrijitori față de elevi.

Participanții la discuții au analizat o serie de aspecte din munca îngrijitorilor, insistînd asupra necesității ridicării permanente a nivelului cultural și politic al acestora.

Ni se semnalează...

În luna iunie 1954, tovarășa Maria Agapie a fost transferată, pentru apropiere de soț, de la școala de 7 ani din comuna Murgeni, regiunea Bîrlad, la școala de 7 ani din comuna Felnac, raionul Arad.

În urma acestei transferări a făcut o cerere către Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Murgeni, prin care a cerut să se transfere la casa de ajutor reciproc din raionul Arad suma pe care a depus-o în timp de patru ani, cît a fost membră a acestei Case de ajutor reciproc.

Deși de la data înaintării cererii au trecut șase luni, nici tov. Agapie și nici Casa de ajutor reciproc din Arad nu au primit vreun răspuns. Comitetul sindical al muncitorilor din învățămînt din raionul Murgeni trebuie să privească cu mai mult simț de răspundere cererile oamenilor muncii din învățămînt.

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Într-o scrisoare trimisă „Gazetei învățămîntului", un corespondent din comuna Hălmăgeni, raionul Gurahonț, regiunea Arad, ne semnala faptul că școlile din satele Luncșoara de Sus, Luncșoara de Jos, Vojdoci, Tîrnăvița și Poenari sînt folosite uneori în scopuri în afara procesului de învățămînt. De pildă, camerele din interiorul școlii din satul Poenari în loc să fie folosite ca locuință pentru director, sînt destinate de către sfatul popular al comunei Hălmăgeni desfășurării unor activități în afara școlii. În același timp, directorul acestei școli este nevoit să vină zilnic de la o distanță de 12 km. sau să găzduiască pe unde poate.

În urma cercetărilor întreprinse de către organele locale de partid și de stat, s-a constatat că cele arătate de corespondentul nostru sînt juste și s-au luat măsuri pentru înlăturarea lipsurilor semnalate.

„Stimularea" criticii în unele consilii pedagogice

DIRECTORUL:
— Am auzit că vreți să discutați despre metodele mele antiștiințifice... Aveți cuvîntul, tovarăși, nu vă gîndiți la urmări...

Palate și case pentru pionieri

Într-unul din cele mai pitorești locuri ale Orașului Stalin, într-un parc, se înalță o clădire impunătoare cu o scară cu trepte masive de piatră, străjuită de brazi înalți. Pe vremuri, această clădire, cunoscută de locuitorii străvechiului oraș de la poalele Tîmpei sub numele de castelul Stirbey, era locul de petrecere și huzur al unuia dintre cei mai odioși asupritori ai poporului nostru: prințul Barbu Stirbey.

Astăzi, cele 42 de încăperi ale clădirii răsună de glasurile voioase a sute de copii. Fostul castel „princiar", intrat acum pentru totdeauna în folosirea celor mulți, a devenit în anii puterii populare o casă a pionierilor în care purtătorii cravatelor roșii culeg multe învățăminte prețioase.

Acest exemplu nu e izolat. În țară au mai existat zeci și zeci de palate și castele ale foștilor exploatatori. În prezent, acestea sînt bunuri ale poporului și unele dintre ele au fost transformate în case ale pionierilor, în care tinerele vlăstare ale patriei învață lucruri folositoare.

Activînd în cercuri și grupe de specialitate — de literatură, științe naturale, matematică, istorie, geografie, artă dramatică, coregrafie, artă plastică, muzică, telemecanică, aeromodelism etc. — mulți pionieri îndrăgesc în acest fel domeniile în care vor munci mai tîrziu, după absolvirea școlii. Din rîndurile lor se afirmă de pe acum numeroase talente. Astfel, Aneliese Philipp și Magdalena Plech de la Casa pionierilor din Arad sînt sculptori pricepuți, Ștefan Răduță și Viorel Teodorescu de la Casa pionierilor din Cîmpina sînt fruntași în construcția de micromodele, Dorina Popescu și Simona Soicher de la Casa pionierilor din Piatra Neamț vădesc multă dragoste pentru muzică. Și ca ei sînt mulți alți pionieri care activează în cadrul celor 77 de case ale pionierilor, existente în întreaga țară.

Școala factor activ în lupta pentru sporirea producției agricole

Lucrări de primăvară în vii

În aceleași condiții de mediu, climă și sol, agrotehnica viticolă joacă un rol deosebit de însemnat în obținerea recoltelor bogate de struguri. De aceea este necesar ca, în activitatea lor obștească, cadrele didactice să răspîndească în rîndurile țărănimii muncitoare măsurile agrotehnice ce se aplică pe etape în vii. De pildă, în această perioadă, au o mare importanță dezgropatul viilor, controlul ochilor, tăierea viilor etc.

Lăsată nesusținută, vița de vie își întinde lăstarii pe pămînt. În acest caz ea este umbrită, este ușor atacată de boli și insecte iar rodul său este adesea compromis. De aceea orice butuc de viță trebuie susținut, revizuindu-se și completîndu-se în fiecare an sistemul de susținere — araci sau spaliere.

Acolo unde viile încă nu s-au dezgropat, ele trebuie imediat dezgropate. Vremea relativ călduroasă din ultimele zile și umezeala abundentă din sol au creat condiții foarte prielnice pentru „clocirea ochilor" de pe coardele butucilor îngropați. Prin „clocire" o mare parte din ochi se distrug, iar altă parte din ei pornesc în pămînt, sub mușuroi, rupîndu-se la dezgropat și pricinuind mari pierderi de ochi purtători de rod. Pentru a se evita aceste pierderi, care micșorează recolta, dezgropatul trebuie făcut la timp.

Controlul ochilor urmărește să stabilească procentul de ochi morți, respectiv sănătoși, din totalul celor aflați pe butuc. Pentru aceasta se ridică 1—2 coarde peste al cincilea rînd pe direcția celor două diagonale ale parcelei de vie. Coardele astfel ridicate se examinează în vie, sau se aduc acasă. Examinarea lor se face prin secționarea (tăierea) longitudinală a fiecărui ochi de pe coarde și observarea culorii lui; dacă ochiul secționat are culoarea verde, înseamnă că este sănătos, dacă are culoarea brună, este mort. Se stabilește cîți ochi sînt sănătoși din totalul celor aflați pe coardă. Se procedează la fel cu fiecare coardă ridicată din aceeași parcelă, apoi se raportează la sută. Dacă procentul ochilor morți e mai mic decît 50%, prin tăieri de compensare, prin adăugarea ochilor pierduți, se pot obține totdeauna recoltele planificate; dacă procentul ochilor morți depășește 50%, trebuie consultați specialiști de la stațiunile I.C.A.R., de la școlile de viticultură etc., spre a se hotărî ce fel de tăiere trebuie aplicată viilor.

Tăierea viilor urmărește să rezerve pe fiecare butuc în parte și, prin aceasta, pe întreaga vie, numărul de ochi care, repartizat pe un anumit număr de coarde de rod și cepi de înlocuire, să poată permite sporirea producției și îmbunătățirea calității ei, înlesnind în același timp împuternicirea butucului și aplicarea restului de măsuri agrotehnice.

Rezervarea pe butuc, după tăiere, a unui număr prea mare de ochi sănătoși în aceleași condiții de mediu și agrotehnică practicată duce la supraîncărcare, și deci la sleire, iar un număr prea mic de ochi lăsat la butuc determină folosirea incomplectă a capacității lui de producție. De aceea pe butuc trebuie să se păstreze numărul de ochi necesar. Pentru aceasta se observă dacă butucul este sau nu sănătos, apoi dacă el a fost bine sau rău tăiat anul trecut. La butucii bine tăiați anul trecut coardele lăsate ating lungimea de 1,50—2 m, rar mai mult, iar grosimea între 7—12 mm. după sol, condiții de mediu și agrotehnica practicată. Cînd grosimile sînt mai mici decît cele indicate, înseamnă că s-a lăsat anul trecut pe butuc un număr prea mare de ochi și coarde, de aceea anul acesta se va micșora numărul de ochi la butuc; dimpotrivă, cînd grosimile coardelor examinate sînt prea mari, numărul de ochi la butuc se va mări. De obicei numărul de ochi lăsat la butuc este diferit, de la 10 la peste 100 de ochi, variind cu soiul, butucul, vîrsta butucului, condițiile de mediu, agrotehnica practicată, distanța de plantare etc.

După ce s-a stabilit fie cu ajutorul regulei de trei simplă, fie după formula propusă de I.C.A.R. numărul de ochi ce trebuie lăsat la ha, se apreciază cam cîți ochi revin fiecărui butuc, se stabilește numărul de coarde de rod și cepi de înlocuire pe care se vor repartiza ochii și se trece la tăiere înainte ca ochii să fi pornit.

Primăvara, în timpul tăierii, viile se copcesc. Pentru aceasta se face în jurul butucului o copcă (gropiță), adîncă de 10—15 cm. după care, cu un briceag bine ascuțit, se taie în sus toate rădăcinile inutilnite. La cîteva ore după suprimarea rădăcinilor copca se astupă. După tăiere, coardele rămase pe butuc se cercuiesc, se leagă de araci ori pe sîrma spalierului. Totdeauna coardele trebuie cercuite așa fel încît mijlocul butucului să rămînă liber, bătut de soare, iar coardele să nu fie legate mai mult de două la un loc. Coardele trebuie legate cu tei topit, răchită, ori cu foi (pănuși) de porumb.

Imediat după cercuit se adună materialul căzut la tăiat, aracii rămași după legat etc. și se ară pămîntul de îndată, ori se dă sapa mare.

În urma lucrărilor de primăvară, pămîntul din vii se bătătorește puternic, înlesnind pierderea apei și înrăutățind condițiile de viață ale rădăcinilor. De aceea arătura adîncă ori sapa mare trebuie aplicate de îndată ce s-a isprăvit cercuitul. După arătură pămîntul trebuie să rămînă neapărat fără bolovani.

Prof. M. MARTIN
Institutul agronomic „N. Bălcescu"
București

Cronica evenimentelor externe

O nouă contribuție la micșorarea încordării internaționale

Propunerile constructive ale Uniunii Sovietice, îndreptate spre asigurarea micșorării încordării în relațiile internaționale, spre menținerea și întărirea păcii, străbat ca un fir roșu istoria relațiilor diplomatice din ultimele decenii.

Oamenii cinstiți de pretutindeni știu că Uniunea Sovietică luptă în mod consecvent pentru rezolvarea tuturor problemelor litigioase numai pe calea tratativelor pașnice, că Guvernul Sovietic respectă întru totul acordurile internaționale încheiate și face eforturi perseverente pentru a găsi căile menite să ducă la continua slăbire a încordării internaționale.

Recentul răspuns al lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la o întrebare a corespondentului agenției TASS constituie o nouă și puternică dovadă a politicii de pace a Guvernului Sovietic, o nouă și însemnată contribuție a Uniunii Sovietice la lupta pentru preîntîmpinarea unui nou război, pentru rezolvarea pe calea tratativelor a problemelor internaționale litigioase. „Guvernul Sovietic — a declarat N. A. Bulganin—ca și înainte, are o atitudine pozitivă față de ideea unei conferințe a marilor puteri, exprimată de președintele S.U.A., dacă se are în vedere o conferință care să contribuie la micșorarea încordării în relațiile internaționale. În această ordine de idei se poate menționa în primul rînd faptul că Guvernul Sovietic a și făcut propunerea de a se convoca într-un viitor apropiat o conferință a celor patru puteri, la care ar putea fi rezolvată problema privitoare la tratatul de stat cu Austria".

În actuala situație internațională, cînd în țările capitaliste se intensifică cursa înarmărilor și se fac declarații provocatoare, cînd imperialiștii americani urmăresc agravarea încordării în relațiile internaționale, cînd reînvierea militarismului german primejduiește pacea în Europa — declarația președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. deschide forțelor iubitoare de pace noi și luminoase perspective în lupta lor nobilă pentru preîntîmpinarea războiului.

Opinia publică mondială a salutat cu bucurie această declarație, care a stîrnit un viu ecou în rîndurile tuturor popoarelor însetate de pace.

Adeziunea celor mai largi mase populare la ideea cuprinsă în răspunsul lui N. A. Bulganin arată încăodată încrederea și sprijinul activ de care se bucură politica de pace a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară în rîndul tuturor popoarelor lumii. Masele populare de pretutindeni văd că țările lagărului socialist nu numai că se pronunță în favoarea tratativelor, dar și acționează în această direcție. Astfel, de curînd U.R.S.S. a făcut în cadrul subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare propuneri concrete, realiste, cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă. Este bine cunoscut largul ecou pe care l-a avut această propunere. A trecut vremea cînd imperialiștii puteau să înșele masele cu declarații despre pace și colaborare internațională. Astăzi, oamenii cinstiți, pronunțîndu-se în favoarea tratativelor între marile puteri, cer tot mai insistent ca declarațiile referitoare la astfel de tratative să fie însoțite și sprijinite de fapte și măsuri concrete corespunzătoare. Se știe ce indignare și ce proteste a stîrnit în Anglia, de curînd, poziția lui Churchill, care în vorbe a declarat în repetate rînduri că este pentru tratative cu Uniunea Sovietică, iar în fapte a zădărnicit tratativele proiectate, orientînd acțiunile guvernului englez în direcția înăspririi încordării internaționale.

Dezbaterile din Consiliul Republicii din Franța și, mai ales, dezbaterile ștăpînului de drept al Franței — poporul francez — care au avut loc în afara zidurilor palatului Luxemburg, au demonstrat cît de populară este ideea tratativelor între marile puteri în Franța. Este semnificativ că majoritatea senatorilor francezi care au luat cuvîntul au cerut ca guvernul să organizeze imediat tratative între marile puteri în vederea rezolvării pe cale pașnică a problemelor internaționale litigioase. De altfel, Edgar Faure, primul ministru francez, a fost nevoit să întocmească o declarație care conține făgăduieli în acest sens.

Imensul ecou pe care l-a stîrnit în rîndul cercurilor largi ale populației din țările capitaliste răspunsul dat de N. A. Bulganin la întrebarea corespondentului agenției TASS în legătura cu ideea unei conferințe a marilor puteri se reflectă în comentariile presei și în luările de poziție ale unor oameni politici din aceste țări. Astfel, într-o știre de la Washington, corespondentul ziarului „New-York Times", Abel, citează o declarație a senatorului W. George care a arătat că declarația lui Bulganin dovedește că U.R.S.S. este gata să examineze probleme politice importante. De asemenea, într-o știre transmisă din Washington, corespondentul agenției Associated Press arată că președintele comisiei pentru afacerile externe din Camera Reprezentanților, Richards (democrat, din partea statului Carolina de Sud), a declarat că ar fi bine „să fie convocată o nouă conferință la care să participe și rușii".

La Londra, după cum declară agenția Reuter, în cercurile oficiale a fost primită cu aprobare declarația primului ministru sovietic.

În Franța, răspunsul președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la întrebarea corespondentului agenției TASS este considerat drept un document de mare importanță internațională. Ziarul „Figaro" subliniază că declarația lui N. A. Bulganin a provocat la Paris „o impresie favorabilă", iar „Journal de Dimanche" arată că declarația șefului Guvernului Sovietic „reprezintă un eveniment nou și foarte important în căutarea unei posibilități de înțelegere între Răsărit și Apus". La Belgrad, Roma, Copenhaga, Stockholm, Atena etc., ziarele au acordat o mare atenție declarației șefului Guvernului Sovietic. „Bulganin a propus o conferință a celor patru puteri" — scrie ziarul „Land og Folk" din Copenhaga, iar ziarul „Avghi" din Atena arată în titlul știrii cu privire la răspunsul lui N. A. Bulganin că „U.R.S.S. crede în posibilitatea coexistenței".

Declarația lui N. A. Bulganin a stîrnit un puternic interes în cercurile opiniei publice din Austria. Ziarele vieneze comentează pe larg acest document în lumina precizărilor sale importante referitoare la problema tratatului de stat cu Austria. Interesul firesc al poporului austriac pentru rezolvarea problemei referitoare la tratatul de stat cu Austria reiese în chip limpede și din hotărîrea Consiliului de Miniștri al Austriei de a răspunde favorabil invitației oficiale a Guvernului Sovetic adresată cancelarului Raab și altor membri ai guvernului austriac de a vizita Moscova. După cum s-a anunțat, la 11 aprilie, cancelarul federal Raab, vice-cancelarul Scharf, ministrul federal al afacerilor externe Figl și secretarul de stat Kreisky vor pleca la Moscova.

În timp ce opinia publică mondială a primit cu satisfacție răspunsul lui N. A. Bulganin la întrebarea corespondentului agenției TASS, cercurile agresive din occident, interesate în menținerea și agravarea încordării internaționale, își manifestă nemulțumirea față de perspectiva unei conferințe între cele patru mari puteri. Congresmenii americani Voris și Hickenlooper, bunăoară, au adoptat o atitudine negativă față de ideea tratativelor între marile puteri.

Oamenii cinstiți din întreaga lume își intensifică eforturile în lupta pentru destindere în relațiile internaționale. Politica U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară, de menținere și consolidare a păcii, se bucură de sprijinul tuturor popoarelor.

Greva cadrelor didactice din Franța

La 23 martie, școlile din Franța nu și-au deschis porțile. În această zi s-a desfășurat în întreaga Franță greva generală de 24 de ore a salariaților din învățămînt.

Greva a fost organizată de Federația națională a salariaților din învățămînt în legătură cu apropiata discutare în Adunarea Națională franceză a așa numitului „proiect Saint-Cyr", pentru a exprima protestul salariaților din instituțiile de învățămînt împotriva încercărilor autorităților de a favoriza învățămîntul particular catolic în defavoarea sistemului laic de învățămînt. După cum se știe, „proiectul Saint-Cyr" prevede scoaterea instituțiilor de învățămînt agricol de sub autoritatea Ministerului învățămîntului și acordarea unei subvenții de stat pentru școlile particulare catolice de acest fel.

Numeroase ziare franceze au arătat că „proiectul Saint-Cyr" face parte din campania întreprinsă de autorități împotriva învățămîntului laic francez, el complectînd proiectul de lege propus de deputatul Barange în ultimele zile ale guvernării lui Mendès-France, prin care se acordau credite suplimentare instituțiilor de învățămînt catolic.

Încercarea guvernului francez este menită să scoată învățămîntul de sub tutela statului, urmărind să ușureze bugetul Franței de alocațiile destinate școlii și să mărească astfel cheltuielile necesare pregătirii unui nou război.

Ca urmare a politicii de război, situația școlii din Franța este deosebit de grea, afectînd toate gradele de învățămînt.

Lipsa învățătorilor constituie o problemă grea pentru învățămîntul elementar din Franța. Sindicatul național al învățătorilor a cerut instituirea a 3.000 de posturi noi de învățători din cele 3.425 de posturi cîte sînt de fapt necesare imediat. Totuși, ministerul învățămîntului a hotărît că sînt necesare numai 2000 de posturi de învățători, pentru ca în cele din urmă să aprobe numai 1.500.

La fel de grea este și situația învățămîntului mediu. În 1953, numai din școlile tehnice au fost scoși, din lipsă de locuri, 50.000 de elevi, pentru ca în anul 1954 numărul celor care n-au loc în școală să crească la 65.000.

Situația învățămîntului superior nu este cu nimic mai bună. Nu de mult, ziarul francez „Le Monde" scotea în evidență criza în care se găsește învățămîntul superior: „În timp ce în 1953 pe lîngă catedrele de învățămînt superior erau 32 de posturi vacante — scrie „Le Monde" — astăzi numărul lor a crescut la 237".

Forestier, secretarul general al Sindicatului național al învățătorilor, a declarat că starea clădirilor școlare din Franța este în numeroase cazuri catastrofală. Lecțiile se predau adesea în condiții de necrezut. În orașul Le Mans, una din clase se află la demi-sol, alta într-un hambar. La Saint-Adresse, în apropiere de Le Hâvre, copiii învață într-o sală de dans. Sîmbăta se scot băncile din această clasă și ea își recapătă destinația inițială. La Orsey școala folosește localul unei cafenele rechiziționate.

★

Greva cadrelor didactice organizată împotriva noii încercări de a desființa învățămîntul de stat s-a bucurat de un mare succes. Potrivit comunicatului Federației autonome a salariaților din învățămînt, în regiunea Paris au luat parte la grevă 90—95 la sută dintre salariații din învățămînt. Greva s-a desfășurat de asemenea în mod organizat și în provincie. În semn de solidaritate cu greviștii, mulți părinți nu și-au trimis la 23 martie copiii la școală.

După greva de 24 de ore, pedagogii parizieni s-au adunat într-un miting de protest și au plecat apoi să depună flori la statuia Republicii. O delegație a cadrelor didactice s-a prezentat la Adunarea Națională, în jurul căreia poliția ridicase, în grabă, baricade. Cu toate acestea, delegația a reușit să înmîneze deputaților scrisori de protest în care învățătorii și profesorii francezi se angajau să ducă fără încetare lupta pentru abrogarea dispozițiilor antilaice adoptate de majoritatea reacționară a Adunării Naționale.

Campania de protest inițiată de Federația Națională a salariaților din învățămînt din Franța s-a bucurat de un sprijin larg din partea diferitelor organizații sindicale. Ziarele au publicat mesaje și scrisori din partea diferitelor organizații sindicale ale salariaților din instituțiile de învățămînt tehnic, special, agricol, din partea profesorilor școlilor secundare și superioare, din partea organizațiilor sindicale ale salariaților din centrele de învățămînt etc. Toate aceste organizații — independente sau afiliate la Confederația generală a muncii din Franța— exprimă solidaritatea acestora cu salariații din învățămînt în lupta pentru apărarea caracterului laic al învățămîntului francez.

Pregătiri pentru vacanța de vară a elevilor

A mai rămas o perioadă de timp relativ scurtă pînă la încheierea anului școlar. Pregătirile în vederea vacanței de vară stau de pe acum în centrul preocupărilor Ministerului Învățămîntului și ale secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare din întreaga țară.

În acest an, cu prilejul vacanței de vară, peste 26.000 de pionieri și școlari se vor putea recrea în taberele care vor fi organizate pentru ei în cele mai pitorești locuri ale țării. În același timp, pentru pionierii și elevii care își vor petrece vacanța la orașe se vor organiza tabere orășenești, tabere de curte și cluburi.

Ca și în alți ani, în cadrul vacanței de vară, pionierii și școlarii vor fi antrenați la strîngerea recoltelor, a plantelor medicinale, la distrugerea dăunătorilor culturilor etc.

(Agerpres).

Note bibliografice

ULTIMUL NUMAR AL REVISTEI DE REFERATE „PEDAGOGIE-PSIHOLOGIE"

În domeniul pedagogiei-psihologiei, Institutul de Studii Romîno-Sovietic al Academiei R.P.R. publică „Reviste de referate" — asupra materialelor sovietice sosite în Institut.

De curînd a apărut Revista de referate — „Pedagogie-Psihologie", nr. 12 pe 1954, prezentînd o serie de materiale cu privire la pedagogia generală, problemele de metodică a pedagogiei, pedagogie preșcolară, probleme de psihologie a copilului și altele.

Revista cuprinde rezumatul tuturor lucrărilor științifice apărute în presa de specialitate sovietică.

Astfel, sînt publicate referatele asupra articolelor apărute în revistele sovietice Doșkolnoe vospitanie, Literatura v skole, Nacialnaia skola, Sovetskaia pedagoghika, Ucitelskaia gazeta etc.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale din țară.

Redacția și administrația: București, str. Spiru Haret nr. 12. Telefon 4.24.00. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" București, Piața Scînteii.